Vol. IV.] June, 1912 [No. 12.

விவேக போதினி.

VIVEKA BODHINI

பொருளடக்கம்

கீதா மஹான்கள்	503
விக்ரஹ ரஹஸ்யம்.—7. பாலகிருஷ்ணன்	504
ஆத்திசூடி விளக்கம்.—16. சனிநீராடு	508
மறவர் நாடு (தொடர்ச்சி)	510
நியாயமாலை	513
உபநிஷத் ரத்தினமாலை	516
உல்லாஸன் சரித்திரம் (தொடர்ச்சி)	522
கனம் திவான் பஹதூர் ரகுநாதராயர் அவர்கள், ஸி. எஸ். ஐ. சரித்திரம்	525
நாகானந்தம் (தொடர்ச்சி)	527
மாணவர் பக்கங்கள்—வியாஸவிதானம்—IV. ஆராய்ச்சி வியாஸங்கள்—தற்கால விஷயங்கள்—போட்டி ...	528
சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்	531
ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்	535
விசேஷக் குறிப்புகள்	536
புஸ்தக விமர்சனம்	537

காபிரைட்

நமது சந்தா நேயர்களுக்கு

இப்பவும் ஜூன்மாதத்து சஞ்சிகையுடன் நமது பத்திரிகையின் நான்காவது வருஷம், சர்வேசுவரன் கிருபையால் பூர்ணமாகிறது. தொடங்கிய மூன்று வருஷங்களில் நமது நண்பர்கள், சந்தாதார்கள், கனவான்கள், கல்விஇலாகா அதிகாரிகள், விஷயதானம் செய்வோர் முதலியோர்களின் கூட்டுறவே, நான்காவது வருஷம் இனிது பூர்ணமானதற்கு உற்ற ஸாதனமாகும். இப்படி இவ்வருஷங்களை இனிது முடியுமாறு உடனின்று உதவிய விஷயதானம் செய்வோர் முதலியவர்களுக்கு நாம் நன்றியறிதலுள்ளவர்களா யிருக்கிறோம்.

பத்திரிகை படிக்கும் பல வகுப்பினர்க்கும் உபயோகமாமாறு அவரவர்களின் ஸந்தோஷத்திற்கும் பிரியத்திற்கும் தக்கபடி கடந்த வருஷங்களைக் காட்டிலும் இவ்வருஷத்தில் அவ்வக்காலங்களில் விஷயங்களை ஒருவித ஒழுங்குபட வகுத்தும், அநேகம் விஷயங்கள் சேர்த்தும் பிரசுரித்து வந்தது நமது பத்திரிகாபிமானிகளுக்கு சொல்லாமே விளங்கும்.

ஹைஸ்கூல் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளும், எலிமெண்டரி பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்களும் வாசித்து இன்புற்றுப் பயனடையுமாறு, இந்த நான்காம் தொகுதியில் வியாஸ விதானம் என்ற ஓர் வகுப்பு எழுத ஏற்பாடு செய்து பலராலும் ஸந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மேற்படி பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்கு உபகாரார்த்தமாகவே மொழி பெயர்ப்பு விளக்கமொன்றும் நூதனமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரியோர் சரித்திரங்கள், இயற்கை அற்புதங்கள், நமது நோன்புகள், ஜீவவர்க்க விசாரம், சுகாதாரம் விவஸாயம் முதலியவற்றையே பிரதான அங்கங்களாகக் கொண்டு வெளிப்படுத்தும் நோக்கங்கொண்டு செய்யும் கார்யம் நமது விஷயதானம் செய்வோரின் ஒற்றுமையினால் இதுவரையில் ஒருவாறு முற்றுப்பெற்று வந்துகொண்டிருக்கிறது. தமிழ் உலகத்திற்கு பிரயோஜனம் தரத்தக்க கைத்தொழில் நாடகங்கள் இடையிடையே பிரசுரித்துத் தமிழ் வசன நூல்களின் பெருக்கத்திற்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்துகொண்டு வருகிறோம். தற்காலத்து யூனிவர்ஸிடியாரின் நோக்கங்களை அநுஸரித்துத் தமிழ் எளிய வசன நடையையே தழுவியிருக்கிறோமாயினும், இடைஇடையே தமிழ்ப்பாஷையின் அருமையான ஆராய்ச்சிகளுக்கும் இடங்கொடுத்து வருவதையும் அநேக நேயர்கள் விரும்பிப்போற்றுகிறார்கள். சென்ற சிலகாலமாக நமக்குச் சந்தாதாரர்களாலும் நண்பர்களாலும் கிடைத்த ஆதரவின்பேரில் பத்திரிகை ஆரம்பமான முதல்வருஷக் கடைசியில் சொன்னபடி இதுவரையில் பிரசுரித்த 40-பக்கங்களுடனும் அநேக சித்திரபடங்களுடனும் பிரசுரித்து வருகிறோம். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு இன்னும் சந்தாதார்களின் ஒற்றுமை அதிகமாகிறதோ பொதுஜன ஊக்கத்தினால் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு நாம் தூண்டப்படுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு எம்மாலியன்றமட்டும் பத்திரிகையின் பக்கங்களை விருத்தி செய்து நமது 'விவேக போதினியைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் முதன்மையாக விளங்கச் செய்யவேண்டுமென்பதே எமது கோரிக்கை. விஷயதானம் செய்யும் உத்தம நண்பர்கள் தம்முடைய ஸஹாயத்தால் விசேஷமான உதவிகள் செய்கிறதாக வாக்குதத்தம் செய்கிறமையாலும் இது வரையில் அபிமானித்த சந்தாதார்களும், நண்பர்களும், கைவிடாது, நம் பத்திரிகையை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவார்களென்ற முழுநம்பிக்கை நமக்கிருக்கும் தைரியத்தாலும் ஊக்கத்தோடு இதனை எம்பெருமான் அநுக்ரஹத்தினால் மேலும் மேலும் முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்னும் எண்ணங்கொண்டிருக்கிறோம். நாம் கைக்கொண்டிருக்கும் அரும்பெரும் கார்யமாகிய பத்திரிகை நடாத்தும் இத்தொழிலை யாதொரு விக்கினமுமில்லாமல் அப்போதைக்கப்போது நடாத்தி தோன்றாத்துணையாய் நின்று உதவியருளும் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானை எம்மனம் மொழிமெய்களாற் தொழுகுகின்றனம்.

"போதினி"யின் ஐந்தாவது தொகுதி ஜூலைமாதம் ஆரம்பிப்பதால், சந்தாநேயர்கள் தயவு செய்து அவரவர்கள் சந்தாவை தாமதமின்றியில் அனுப்பக் கோருகிறோம்.

சந்தாத்தொகையை அனுப்பாத நேயர்களுக்கு, ஜூலை மாத பத்ரிகையை வி. பி. மூலமாய் அனுப்புவோம். அதைத் தயவுசெய்து அங்கீகரித்துப் "போதினி"யை எப்பவும் ஆதரிக்கக்கோருகிறோம். பத்திரிகை வேண்டாதவர்கள், நம்மை வீண் செலவுக்கும் கஷ்டத்துக்கும் உட்படுத்தாது முன்னடியே தெரிவித்தல் ஓர் பேருபகாரமே. சந்தாதாரர்களுக்கு எங்கள் தமிழ் பதிப்புகள் அநேகம் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கப்படுவதையும், நம் சந்தாநேயர்கள் அறியவும்.

விவேகபோதினி ஆபீஸ்,
மயிலாப்பூர் 1-5-1912.

மானேஜர்

543

THE "VIVEKA BODHINI"

An Illustrated High class Popular Tamil Monthly :

(Started in 1908—Annual Subscription including Postage Rs 3)

Has a large list of able contributors.

MAINLY DEVOTED TO

Education, Science, Philosophy, Morality, Literature and Art, History, Biography and Fiction, Agriculture, Industry, Commerce & Economics.

THE ONLY JOURNAL OF ITS KIND IN INDIA.

Accuracy and originality form its speciality : Articles penned by the best of intellects.

Vol. IV **JUNE 1912** **No. 12**

CONTENTS

	PAGE
The Great Men of the Gita	... 503
The Inner Meaning of Images	... 504
Moral Sayings explained	... 508
The Land of the Maravars : by M. R. Ry. V. .G Subbier Avl., B.A., L.T. ...	... 510
Popular Maxims explained	... 513
Summary of the Minor Upanishads	... 516
Adventures of Ulysses : by M. R. Ry. K. Venkatarama Aiyar Avl., B.A. ...	... 522
Dewan Bahadur R. Raghunatha Row, C.S.I. (A Life Sketch)	... 525
Naganandam : A Classical Drama : by M. R. Ry. V. Seshagiri Sastriar Avl., B.A.	... 527
Students' Pages : Essay writing : Reflective Essays : Modern subjects—competition	... 528
Children's Pages	. 531
Ladies' Pages	... 535
News and Notes	... 536
Reviews of Books	... 537

All literary contributions, books, &c., for review, should be addressed to the Editor, and all communications and remittances to the Manager, the "Viveka Bodhini," Mylapore, Madras.

544

Some Interesting Tamil Publications

VERY USEFUL TO MEMBERS OF BOTH SEXES.

Ramayana Catechism.—New Edition, completely revised and greatly improved. With beautiful half-tone illustrations. Contains all the 7 Cantos and also extracts from Ananda and Adyatma Ramayana. **Price Re. 1.**

Mahabharata Catechism.—Part 1, contains Adi, Sabha, Aranya, Virata and Udyoga Parvas. Written in lucid Tamil. **Price As. 12.**

Mahabharata Catechism.—Part II, contains Bhishma, Drona, Karna, Salya, Sauptika and Stri Parvas. Sri Krishna's teaching of Bagavad Gita to Arjuna is beautifully told. **Price As. 12.**

Mahabharata Catechism.—Part. III, contains Santi, Anusasana, Aswameda, Asramavasa, Mousala, Mahaprasthana and Swargarohana Parvas. **Price As. 12.**

Srimad Bagavatha Catechism.—Part I, contains the 1st nine skandas. Written in simple Tamil. Tastefully illustrated. **Price Re. 1.**

Aryamatha Upakyanam, 5th Edition, completely revised and enlarged. Beautifully illustrated with 14 choice plates. Has an appreciative introduction by the Honourable Member of the Executive Council, Madras. **Price As 4.**

Nalopakyanam.—By the late Pundit S. M. Natesa Sastri, B. A. Excellently written in simple and chaste Tamil. With illustrations. **Price As. 12.**

Wonders in Nature—Some of the greatest Wonders of Nature, have been described in chaste and popular Tamil. Each lesson is neatly illustrated. The book has an introduction by Mr. L. C. Williams Pillai, Rao Bahadur, Retired Inspector of Schools. **Price As. 8.**

Sathiavalli.—A high Class Tamil Novel. Very interesting and instructive. This has been prescribed as a text-book for Government Training Schools. Mr. T. Ramakrishna Pillai, B. A., F. M. U., Chief Examiner in Tamil has written an appreciative introduction to the same. **Price As. 12.**

Life of Rajam Aiyar.—Author of Kamalambal Charitram and Editor of Prabhudha Bharata. Several of his writings have been translated. With illustrations. **Price As. 8.**

Griselda or Patient Wife.—Highly interesting and instructive story. **Price As. 3.**

Prabavathi.—An interesting Tamil Novel.—neatly printed. **Price As. 4.**

Lessons from Geology.—Specially adapted for Elementary and Training Schools. Very useful for boys and girls. It treats of Rocks and Minerals, their action and uses. Has more than 30 fine illustratons. **Price As. 8.**

Note:—**To subscribers of the "Viveka Bodhini" the above books are supplied for Rs. 5 or if sny of these books are required separately a commission of 20% will be allowed on the above price. Postage extra.**

SPECIAL TEST EXAMINATIONS !!!

"A Companion to the Village and Taluk Manuals"

Containing an Exhaustive set of 300 Questions with Answers together with an Appendix and a Glossary

BY R. S. VAIDYANATHA AIYAR, B.A.

Board of Revenue

SELECT OPINIONS

R. H. Shipley, Esq., *I. C. S.*
"I have perused your Companion to the Village and Taluk Manuals **with great interest.** I am sure that it **will be of great use.**"

E. L. Thornton, Esq., I. C. S.
"For those who have need for examination purposes I should think your little book **would prove invaluable.**"

A. Butterworth, Esq., I. C. S.
"........It looks a **useful work** as a help to understanding the accounts."

J. P. Bedford, Esq., I. C. S.
"It should **serve a useful object.**"

M. Young Esq. I. C. S.
"(The book) I am sure will be **very useful.**"

M. R. Ry. Dewan Bahadur L. D. Swamikannu Pillai, Avergal, M. A., B. L., (*Madras*), LL. B. (*London*).
"Your book **sheds much welcome light on a dark and dreaded corner of the Special Tests** and I am sure students will be grateful for your **lucid guidance.**"

Price Annas 12 : Postage Extra

For copies, apply to :—**THE GENERAL SUPPLIES Co., Mylapore, MADRAS**

காளிங்க மர்த்தனம்

வெண்ணெய்த்தாழிகிருஷ்ணன்

கிருஷ்ணனும் கோபிகளும்

547

விவேக போதினி

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”—திருவள்ளுவர்

தொகுதி IV } பரீதாபி௵ வைகாசி ௴ 1912-௵ ஜூன்௴ { பகுதி 12

கீதா மஹான் ஜீவன்முக்தன்

THE GREAT MAN OF THE GITA

கீதா சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மஹான்களின் வர்ணனைகளை எடுத்துக் கூறியாகிவிட்டது. இவைகளை வாசிப்போர்களுக்கு முக்கியமாக ஒரு விஷயம் உடனே விளங்கும். அதாவது எல்லா வர்ணனைகளிலும் பொதுவான பாகங்கள் மிக உள என்பதே. அவைகளை ஒருவாறு சுருக்கிக் கூறினால், துவந்த்வங்களில் ஒரே மாதிரி யிருத்தல், ஸமதிருஷ்டி, தன்னுள்ளும் எங்கும் மாறாப்பொருள் ஒன்று உண்டு என்ற உணர்ச்சி அநுபவம், ஸகல ஸத்குணங்கள் ஆகிய இவைகளாகும். இவைகளில் எல்லாம் முக்கியமான பாகம், மாறாப்பொருள் உணர்ச்சியே. இதனால்தான் மற்றைய குணங்கள் எல்லாம் உண்டாகி நிலைப்பது. முன்கூறிய பதினொரு மஹான்களிடத்தும், ‘நாம் தேஹாதி மாறும் விஷயங்களல்ல: இவைகளுள்ளே எல்லாம் ஆடும் பரஞ்ஜோதியே’ என்று உள்ள இடைவிடா அறிவே இங்கு கூறப்பட்டுள்ள நற்குணங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரம். இந்த திடப்ராக்ஞை ஒன்றில்லாவிடில் இந்த மஹான்கள் எல்லோரும் அப்பியாஸிகளாகிவிடுவர். ஆதலால் பதினொரு மஹான்களைக் கீதையில் வர்ணித்திருந்தபோதிலும், இந்தப் பொதுலக்ஷணத்தால் மஹான் ஒருவனே அவனை அப்யாஸிகள் நன்மைக்காகப் பதினொரு விதமாக வர்ணித்திருக்கின்றது என்பது வெளியாகும். இவர்களது நிலை என்னமோ ஒன்றுதான்: அதைப் பலவிதமாகக் கருணையால் பகவான் அநேகவிதமாக எடுத்துப் பாராட்டி வெளியிடுகிறார் என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமா?

பதினொரு விதமாகவர்ணிக்க இடம் தரும்நிலை யாது? இம்மஹான்களின் பொதுப்பெயர் என்ன? என்ற சங்கை பிறக்கும். இம்மஹான்களுக்கு எல்லாம் ‘மாறுதலடையும் எல்லாம் நானல்ல, மாறாப்பொருள் நான்’ என்ற திடப்ராக்ஞை வந்திருக்கிறது. மாறாப்பொருள் இன்னது என்று இப்பொழுது நம்மால் உணரப்படாவிடினும், மாறும்பொருள்கள் யாவை என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். வெளிப்ரபஞ்சம் முழுவதும், எண்ணங்களாலாகிய உட்ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் மாறுபாடுடையவை. இவைகளுக்கு எற்ப இவைகளைவிட சற்று உயர்ந்ததாகக் காணப்படும் கர்த்தா, போக்தா என்று தோற்றும் ஒருவஸ்துவும் மாறுபடும் குணமுள்ளதே. இவ்வஸ்துவுக்கு ஜீவன் என்று பெயர். இவைகளுள் உள்ளும் வெளியுமாகிய ப்ரபஞ்சங்கள் நானல்ல என்று தள்ளிவிடுவது எளிது. கர்த்தா போக்தாவாகிய ஜீவன் நானல்ல என்று தள்ளுவது மிகக்கடினம். இது அநேக ஜன்ம புண்ய பரிபாகம், திடமான அப்யாஸம் இவைகளால் ஏற்படவேண்டியது. மஹான்கள் விஷயத்தில் இந்த நிலையும் கைகூடியிருக்கும். ஆகவே இந்த மஹான்களுக்கு எல்லாம் ‘ஜீவன் நான்’என்ற பாவம் நீங்கியிருக்கும். நமது விஷயத்திற்கு ‘எது நான்’ என்றபாவம் அவர்களிடம் நிறைந்திருக்கும் என்பதை விசாரிக்கவேண்டியதில்லை. இவர்கள் ஜீவபாவம் நீங்கி எல்லோரும் நிற்பதால் இவர்களுக்கு **ஜீவன்முக்தர்கள்** என்ற பொதுப்பெயர் பொருந்தும் இவர்கள் நிலைக்கு ஜீவன்முக்தியென்று பெயர். இந்த ஜீவன்முக்தி நிலை உபநிஷத்துக்களில் நேரிட வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதை எல்லோரும் எளிதில் உணர்ந்து அடைய முயலும்பொருட்டு பகவான்கீதையில் பதினொரு விதமாக வர்ணித்து பகவான் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். ஜீவன் முக்தர்கள் லக்ஷணத்தைப் பின்னர் எடுத்துக்கூறுவோம்.

விவேக போதினி

தொ 4] பரிதாபி௵ வைகாசி௴ [பகுதி 12

விக்ரஹ ரஹஸ்யம்

THE INNER MEANING OF IMAGES

7. பாலகிருஷ்ணன்

இந்த விக்ரஹம் சிறு குழந்தை உருவாக விருக்கும். அநேக அவஸரங்களில் இந்த விக்ரஹம் ஆராதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவைகளில் முக்கியமானது வெண்ணெய்க் குடத்தோடு கூடிய தவிழும் கிருஷ்ணன், பாம்பின்மேல் ஆடும் தாண்டவ கிருஷ்ணன், கோபிகைகள் மனதைக் கவரும் வேணுகோபால கிருஷ்ணன் ஆகிய இவைகளே மிக முக்கியமானவை. கிருஷ்ண விக்ரஹமே அத்யத்புத லீலைகளை நமது மனதிற்குக் கொண்டுவந்து நம்மை மேன்மைப்படுத்துகிறது. கிருஷ்ணன் இவ்வாறு பரம்பொருளை உணர்த்தி வேதாஹஸ்யத்தை தமது லீலைகளால் வெளியிடுகிறாரென்பதை அடுத்த பாகத்தில் நன்கு வெளியிடுவோம். இங்கு அவர் பால்ய லீலையையும், அவைகளின் உட்கருத்தையும் ஒருவாறு எடுத்து விவரிப்போம்.

கிருஷ்ணன் பால்ய லீலைகளை உற்றுநோக்கில் மூன்று விதமாகக் காணப்படும். அவையாவன. சோரத்வம் (திருடுதல்) உபகாரத்வம் (பிறர் நன்மைக்குத் தொழிற்படல்) ஜாரத்வம் (திருப்திப் படுத்தல்) ஆகிய இவைகளே. இவைகளுக்கு முறையே வெண்ணெய் திருடுவது அஸுரர்கள் முதலிய கொடியவர்களை அடக்குதல், வேணுகானத்தால் கோபிகளை இழுத்து திருப்திப் படுத்துதல் ஆகிய இவைகளே உதாரணங்கள். இவைகளைத் தனிமையாக எடுத்து இவைகளின் உட்கருத்தை ஆராய்வோம்.

முதலில் சோரலீலைகளை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். கிருஷ்ணன் எதைத் திருடுகிறார்? தயிர் பால் முதலியவைகளைத் திருடிக் குடித்து வந்த போதிலும் வெண்ணெயையே இவர் முக்கியமாகத் திருடுவது. ஆதலால் தவிழ்ந்த கிருஷ்ணன் திருக்கோலத்தில் பகவான் கையில் வெண்ணெய்த் தாழியையும் வெண்ணெ உருண்டையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே அவருக்கு அதிப்ரீதியான வெண்ணெய் யாது என்ற கேள்வி பிறக்கும். இதைப் பின்வரும் பாட்டினால் கைவல்ய நூலாசிரியர் நன்கு விளக்குகிறார்.

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும்
பாற்கடல் மொண்டு, முன்னூற்
குடங்களில் நிறைத்து வைத்தார்
குரவர்கள். எல்லாம் காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத் தளித்தேன் இந்தக்
கைவல்ய நவநீ தத்தை
அடைந்தவர் விஷய மண்தின்
றலைவரோ பசியி லாரே.

'ப்ரஹ்மமென்னும் காமதேனுவில் சுரந்த சுருதிகள் என்னும் பாலை, விசாரம் என்னும் அக்னியால் பூர்வபக்ஷம் என்னும் நீர் சுண்ட, ஸித்தாந்தம் என்னும் மதுரம் மிகக் காய்ச்சி, விருத்தி ஞானம் என்னும் புரை குத்தி, உபதேசம் என்னும் மத்திட்டு, அநுபவ ஆராய்ச்சி என்னும் கடைதலைச்செய்து, அதில் எழாநின்ற கைவல்யம் என்னும் வெண்ணெயை அநுபவித்தவர்கள் நித்ய திருப்தியாகிய பசியிலாத்தன்மை அடைந்து, விஷயானந்தமாகிய மண்ணைத் தின்னார்கள்' என்று இப்பாட்டிற்குத் தாத்பரியம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அந்நிலையைப் பெற்றால் மேல் அசை கிளம்புவதில்லை அந்தக் கைவல்ய நிலையேவெண்ணெய் என்றாச்சுது. இதுஎப்பொழுதும் மாறாதிருந்தபோதிலும் கிருஷ்ணன் இதைத் திருடிவிடுகிறார். இதுபற்றியே பரம்பொருளை வேதம் தஸ்கராணும்பதி (திருடர்பெருமான்) என்று கூறுகிறது. இப்பெயரின் ரகஸ்யத்தையே உணர்த்த கிருஷ்ணன் சோரலீலைகள் ஏற்பட்டன. இவர் யாரிடத்திலிருந்து இதைத் திருடுகிறார்: தேஹமே நான் என்று மயங்கி இந்நிலையைக் கவனியாதவர்களிட மிருந்து இதைத் திருடி விடுகிறார். ஆனால் தேஹம் நான் என்பது எப்படியாகும் என்றுசங்கிக்கும் அறிவினர்களுக்கு அவர்கள் புத்திரூபமாகவிருந்து இந்தகைவல்ய வெண்ணெயைப் புகட்டுகிறார். இதைத்தான் கிருஷ்ண கதையில் பகவான் திருடிய வெண்ணெயை குரங்குகள்வாயிள் திணிக்கிறார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. குரங்கு ஸ்வபாவமாக சஞ்சலமுடைய ஜந்து: அதாவது தேஹம்

நானல்ல ஆனால் நான் இன்னது என்று தெரியவில்லையே என்ற சஞ்சலமுடைய மனத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகவே அப்யாஸத்தின்மேல் ஏற்படுவதாயும் பரம்பொருள் நேரான ரூபமாயும் உள்ள ஞானரூபமான புத்தி, தேஹாதி ப்ரபஞ்சத்தில் அபிமானமுடையவரிடமிருந்து பரமநிலையான மோக்ஷத்தை மறைத்து, இவைகளில் நான் என்ற புத்தி நீங்கப்பெற்று மேல்வழி இன்னதென்றறியாது தத்தளிக்கும் பக்குவிகளுக்கு அந்நிலையை நினைப்பூட்டும் என்பதைத் குழந்தையான பகவான் தமது சோரலீலைகளால் விளக்குகிறார்.

இனிபரோபகார லீலைகளை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இவைகளில் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்குவரும் ஆபத்துக்களைப்பகவான்விளையாட்டுப்போல நீக்குகிறார். அதாவது பரம்பொருள் தன்னை நாடுபவர்கள் சித்தசஞ்சலம், அதனால் விளையக்கூடிய துக்கம் முதலியவைகளை நீக்கி அவர்களுக்குச் சித்த ஸமாதானம் உண்டாகும்படி செய்யும் என்பதை உணர்த்தும். ராக்ஷஸாதிகள் பொதுவாக மனத்தின் அசுத்த வாஸனைகளை உணர்த்துகின்றனர் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. இம்மாதிரியான லீலைகளுள் காளிங்க நர்த்தன லீலையே சிறந்த உட்கருத்துகள் அடங்கியுள்ளது. எங்கும் பாவியதுபோல மானிடருள்ளும் இருக்கும் பரமாத்மா இவ்வாறு லோகானுபவாதிகளில் மனிதனுக்கு ஜீவபாவம் நீங்குங்கால் வெளிப்பட்டு துக்க நிவர்த்திக்கும் ஆனந்த ப்ராப்திக்கும் இடமாகிறது என்பதை இந்த லீலை நன்றாக உணர்த்தும். ஐந்து தலைநாகமாகிய காளிங்கன், ஞானேந்திரியம் ஐந்தையும் உணர்த்துகிறான். யமுனை ப்ரபஞ்சத்தையும், அதிலுள்ள காளிங்கமடு விஷயத்தையும் உணர்த்தும். காளிங்கன் மடுவிலிருந்து எங்கும் விஷஜ்வாலையாகவிருக்கும்படி செய்து, சிரஸில்சிறந்த மாணிக்கத்துடன் இருக்கிறான். அதாவது மனிதன் ஐந்து இந்திரிய வழிப்பட்டு விஷயத்தை அனுபவித்து வாவா விஷயவெறுப்பை விருத்திசெய்துவருகிறான். இந்தஸமயத்தில் பால கிருஷ்ணன் இந்த மடுவில்விழுந்து நீந்திப் பின்னர் பாம்பால் கட்டுண்டுபின்னர் அதன்பேரில் ஏறிநர்த்தனம்செய்கிறார். முற்கூறிய பக்குவமடைந்தவன் உள்ளிருக்கும் பரம்பொருள் உலகில் ஸம்பந்தப்பட்டு விளையாடி விஷயங்களில் கட்டுப்பட்டு முடிவில் விஷயவெறுப்பை ஸஹாயமாகக்கொண்டு இந்திரியங்களை அடக்கி உள்ளபடி விளங்கும் இந்த லீலையில் பகவான் ஒருகாலால் பாம்பின் மேல் மிதித்து ஒருகாலை உயரத்தூக்கி நர்த்தனம் செய்வது, ஆனந்த நடேசர் உட்கருத்தை முற்றிலும் அடக்கியுள்ளது. இதன் முடிவில் பகவான், காளிங்கனை விஷம் கக்கும்படி, அடித்து அவன் மாணிக்கத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு விட்டுவிடுகிறார். அதாவது முடிவில் வைராக்யம் திடப்பட்டு இந்திரியங்களுக்கு, வெளியேறி விஷயானுபவம்செய்யும் ஆற்றல் அடியோடே போய்விடும். மேலான நிலை பின்னர் வரும் என்று கூறவும் வேண்டுமா? இந்த லீலை ஸம்பந்தமாகப் பெரியோர்கள் ஒரு உபதேசமொழி ஒன்று கூறுவது வழக்கம். 'விஷம் கொடியதல்ல : அதை விஷம் என்று கூறவே கூடாது. விஷயமே விஷம், ஸம்ஸாரம் அந்த விஷய விருக்ஷம். விஷம் சாப்பிடுவோர் தேஹத்தைப்போக்கி ஒரு ஜன்மத்தை வீணாக்குவர். விஷயமோ அவ்வாறின்றி மனதால் ஸ்மரித்து அழுந்துபவர்களது அனேக ஜன்மங்களை வீணாக்கிவிடும். விஷயானுபவ ஆசையை வேரறுப்பதே உலகவாழ்க்கையின் பலனாகும். இதை அடையாது இருப்பவர் வாழ்நாள் வீணாளே' இந்த ரஹஸ்யத்தை பகவான் பரோபகார லீலைகள் நன்கு உணர்த்தி ஜன்மத்தை ஸபலமாக்கிக்கொள்ள நம்மை நன்றாகத் தூண்டும்.

இனி பகவானது ஜாரலீலைகளை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இவைகளைத்தான் கிருஷ்ண லீலைகளுக்குள் பரம ரஹஸ்யங்கள் அடங்கியவைகள் என நமது பெரியோர் கொண்டாடுகின்றனர். இவர்கள் உள்நோக்கம் அறியாத கிருஷ்ணபக்தர்கள் இந்த லீலைகளை வெளிப்படையாகக் கொண்டு மயங்கி வாயால்கூற இயலாததும் வேதவிரோதமுமான கொடிய பாபச்செயல்களைத் தயங்காது 'பக்தி செய்கிறோம் பஜனை செய்கிறோம்' என்று வீண்பெருமை பேசுகின்றனர். இந்த நாடகங்களைக் கண்டு நம்முள் லீலாரஹஸ்ய முணராத சில அறிவுடையோர்கள் யுக்திக்குப்பொருத்தமாகவே கிருஷ்ணலீலைகள் இத்தகைய அடாத காரியங்களுக்கு இடங்கொடுக்குமா என்று சங்கித்து கிருஷ்ண ஆராதனம் மனிதர்களை மஹா பாபிகளாக்கிவிடும் என்று அபிப்பிராயப்படுகின்றனர் தன் மதமே உண்மை, உலகில் வேறு உண்மை மதங்களே இல்லை, தன் மதாசாரியனே மஹான், வேறு மஹான்கள் உலகில் இல்லை என்று மூட

பக்தி, மதாவேசம், மதத்வேஷம் முதலிய கொடுங்குணம் வாய்ந்த வெளி நாட்டோர் பிதற்றுவதற்கு கேட்கவேண்டுமா! அவர்களுக்கு நமது மதவிஷயமான அஞ்ஞானம் அதிகமாகவாக மததூஷணம் அதிக கொடுமையாகக் கிளம்பி வரும். இதனால் தெய்வமிகழ்ந்து கொடிய பாபத்திற்கும் அநேக கொடிய செயல்களுக்கும் அவர்கள் ஆளாகின்றனர். பாலகோபாலனாகிய பகவானே இவர்களைச் சீர்திருத்த வேண்டுமே ஒழிய எவராலும் இவர்கள் த்வேஷாந்தகாரத்தை நீக்க முடியாது. வெளியோர் பிதற்றல்களுள் பாலகிருஷ்ண விஷயமானதே பெறும் பிதற்றலாக விருக்கின்றது. ஆதலால் இந்த ஜார லீலைகள் விஷயத்தை நாம் நன்கு ஆராய்தல் வேண்டும்.

இந்த ஜாரம் அல்லது திருப்திப்படுத்தும் லீலைகளில் யார் ஸம்மந்தப்பட்டவர்கள்? பகவான் ஒருபுறம், கோபஸ்திரீகள் மறுபுறம். இந்த லீலைகளில் பகவான் திருப்திப்படுத்தும் விதம் எவ்வாறு? கோபஸ்திரீகளுக்குச் சாந்தம் வரும்படி நடந்துகொள்ளுகிறார். தனக்கு அவ்வாறு நடப்பதால் ஸுகமும் ஏதாவது ஏற்படவேண்டும் என்ற எண்ணமே இல்லாதவர். ஆதலால் உண்டாகும் சாந்தத்திற்கு ஏதாவது கெடுதல் வரக்கூடியதான நிலை வந்தவுடன் நிஷ்கண்டகமாக கோபஸ்திரீகளை வருத்துகிறார். பகவான் பிருந்தாவனம் விட்டு மதுரை சென்றதும் கோபஸ்திரீகள் பட்ட பாடு சொல்லிமுடியாது. அதை நீக்க பகவான் உத்தவருக்குச் சொல்லியனுப்பிய உபதேசம் பகவான் நிலையை நன்கு உணர்த்தும். 'நான் எங்கும் பரவியுள்ள வஸ்து, எனக்கு உங்களைவிட்டுப் பிரிவு என்பதே கிடையாது. எப்பொழுதும் உங்களுடன் சேர்ந்தே யிருக்கிறேன். இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள பிரிவு உங்கள் பக்தியை அதிகப்படுத்தி உங்களுக்குச் சாந்தியை உண்டாக்கும்,' என்பதே பகவான் உபதேசம், இதைக் கேட்டதும் கோபிகள் தேறி சாந்தி பெற்றனராம். ஆகவே கிருஷ்ணன் கேவலம் காமியான புருஷனல்லன். இது தோன்றவே அவரை இக்காலத்தில் குழந்தையாக வைத்திருக்கிறது. கோபிகைகள் அன்பு, முதலில் காமம்போல இருந்தபோதிலும் வரவர பக்தியாக மாறி சாந்தி பரதமான முமுக்ஷுத்வமாகி விடுகின்றது, என்று தெரியவரும்.

|| கோபி என்ற பதத்தின் பொருளே மிகச்சிறந்தது. 'ஸர்வ உபநிஷத்துகளும் கோக்கள்; கோபாலநந்தனரே பால்காரர். பார்த்தன் கன்று: மஹான்களே பால்குடிப்பவர்கள். கீதாமிருதமே மஹத்தான பால்' என்று பகவத்கீதை விஷயமான ஒரு சுலோகம் உண்டு. இதிலிருந்து உபநிஷத்துக்கள் கோக்கள் என்பதாயிற்று. இவைகள் பாலைக்கறந்து அனுபவிக்கும் கோபிகள் மஹான்கள் என்பதாயிற்று. அதாவது உபநிஷத்துக்கள் என்ற பசுக்களைப் பரிபாலனம் செய்து, வரும் ஞானமிருதமாகிய பாலைப் பருகுபவர்கள் மஹான்களாகிய கோபிகள். இதற்கேற்பவே ராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில் ராவணன் திக்விஜயத்தில் ச்வேதத்வீபம் என்ற விடத்தில் எல்லோரும் ஹரிபக்தர்களாகிய ஸ்திரீகள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் ராமாவதாரத்தில் பக்தியில் ஈடுபட்டுஸுகிக்க முடியாத ரிஷிச்ரேஷ்டர்களே கிருஷ்ணவதாரத்தில் கோபிகளாகி விட்டனர். என்ற கதைகூட உண்டு. ஆனால் பரமபக்தர்களான மஹான்களை பெண்களாகவும் பகவானைப் புருஷனாகவும் கூறுவானேன் என்ற சங்கை உண்டாகலாம். ஜீவபாவம் முற்றிலும் நீங்கி ஜீவன்முக்தியாகிய பரம அத்வைத நிலை கைகூடும்வரையில் மஹான்கள் பகவத் அதீனமாக விருப்பார்கள். ஸ்திரீகள் அபலைகளாகி எப்பொழுதும் புருஷர்களிடமே பராதீனர்களாக விருப்பதால் மஹான்களை ஸ்திரீகளாகவும், பரம்பொருளைப் பரம புருஷனாகவும் கூறியிருக்கிறது. இதுவுமல்லாமல் எல்லா ஸ்திரீபுருஷ ஸம்பந்தத்தையும்விட நாயகிநாயக ஸம்பந்தமே மிகச் சிறந்தது. இதில் நாயகி முற்றிலும் நாயகனையே ஆதாரமாக உடையவள். அவனன்றி அவளுக்கு வேறு ஒரு கதியும் இல்லை. இந்த ஸம்பந்தம் திடப்படசிற்றின்ப வாஞ்சையால் ஏற்படும் காதல் பந்தமும் உண்டு. இவ்விரண்டு விஷயங்களால் இந்த ஸம்பந்தத்திற்கும் இதனால் ஏற்படும் இன்பத்திற்கும் முறையே பக்தர்களுக்கும் பகவானுக்கும் உள்ள நெருங்கிய ஸம்பந்தத்திற்கும் இதனால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் பேரின்பத்திற்கும் மிகுந்த பொருத்தம் உண்டு. ஆனால் பகவான் நிலைக்கும் நாயகன் நிலைக்கும் மிகுந்த வேற்றுமை உண்டு. இதை நன்கு விளக்கத்தான் பரமபுருஷனைக் காதலின் குழப்பமறியாத குழந்தையாய் காட்டியிருக்கிறது. நாயகனே நாயகிபோல காதல் நோயால் வருந்தி காதலி சேர்க்கையில் சிற்றின்ப

வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிடுவோன். பகவான் அப்படியல்ல. பரமபக்தர்களுக்குத் தமது சேர்க்கையால் பேரின்பம் கொடுத்து அவர்களுக்கு கர்வம் முதலிய தோஷங்கள் ஏற்பட்டால் தாம் நீக்கி அவர்களுக்கு விரஹதாபத்தைத் தயங்காது உண்டாக்குவர். நித்யதிருப்தராதலால் இந்த விஷயத்தை அவர் ஒரு லீலையாக மதிப்பாரே ஒழிய பெரியவிஷயமாகக் கொள்ளார்.

இவ்வாறு மஹான்களை வெறும் நாயகிகளாகக் காட்டினுல் போதாது; அவர்களுக்குப்பகவானிடமிருக்கும் பேராவலாகிய முமுக்ஷுத்வம் இவ்வளவு தீவிரமுடையது என்பதைக் காட்டவேண்டும் என்று அவர்களைச் சோரநாயகனிடம் போகும் கோபிகளாக நமது பெரியோர் காட்டியிருக்கின்றனர். தன் நாயகனைவிட சோரநாயகனிடம் கெட்ட ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகும் காதல் குலஸ்திரீகளுக்குத் தன் கொழுனனிடம் ஏற்படும் மெய்க்காதலைவிட மிக தீவ்ரமாக விருக்கும். இதை அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டியது அனவசியம். இதற்கேற்பவே ஸமாதியிலிருந்து வெளிப்படும் மஹானது மனோநிலை வ்யவஹாரமத்தியில்இவ்வாறிருக்கும் என்பதை கைவல்ய நூலாசிரியர் சோரநாயகி திருஷ்டாந்தத்தால் பின் வருமாறு விளக்குகிருர்:—

விவஹார வேளைஎல்லாம் ஸமாதி என்ருல் விதற்பமன்
 மனமலைந்து விடாதோ? விட்டால் [ருே
அவதான நழுவுமன்ருே, வென்ருயாகில் அரன்
 திட்டாந்தங்கேள் ஆசை கொண்டு,
நவமாகப் பரபுருஷன் தன்னைக்கூடி நயந்தஸுக
 மனுபவித்த நாரி நெஞ்சம்
தவமான மனைத்தொழில்கள் செய்யும்போதும் தழுவி
 அனுபவித்தஸுகத் தனைவிடாதே.

ஆகவே உத்தம நாயகிக்கு பரமபுருஷனிடம் ஏற்படும் காதலே மஹான்களது பரமபகவத் பக்தி நிலையை நன்கு உணர்த்தும். பகவானது ஜாரலீலை ஜீவன்முக்திக்கு முந்தின நிலையிலுள்ள மஹான்கள் மனோநிலையை நன்கு உணர்த்தும். ஆகலால்தான் ஜாரலீலைகளைத் திருப்திலீலைகள் என்ருேம். ஆகவே பகவத் பக்தர்கள் பகவானுல் ஸுகிக்கும் சோர நாயகிகள். இவர்கள் ஸுகம் பொய்வளரும் நெஞ்சினர்கள் உணராது ரஹஸ்யமாகவருவது என்பதாயிற்று. இதன் சிறப்புத் தோன்றவேதான் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் பகவானைக் குழந்தையாகவும், கோபிகைகளை வீட்டைவிட்டு வெளியேறும் சோர நாயகிகளாகவும், குறிப்பித்து அவர்களைத் திருப்திபண்ணியவிதத்தில் பகவான் நிலையைக் காட்டி இதனுல் அவர்களுக்கு ஒருவித ஜாதி அனுசாரம்கூறி, ஏற்படவில்லை என்று கூறி பின்னர் உத்தவர் பகவத் பக்திக்குப் பிரிவே ஸாதகம் என்றுகூறிய உபதேசத்தால் இவர்களுக்குச் சாந்தி பிறந்தது என்று விவரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இம்மாதிரியான ஜாரசோர சிகாமணியான பாலகிருஷ்ணனை விரும்பாதவர் நம் பாதகண்டத்தில் யாராவது உண்டோ? எல்லோரும் இவர் பால்ய லீலைகளில் ஈடுபட்டபோதிலும், ஸரியான வழியில் ஈடுபடாததால் ராதா கல்யாண முதலிய அலங்கோல கோலாஹலங்களைச் செய்து அதோகதியை அடைகின்றனர் ஒருதிறத்தார். ஈடுபடாத சிலர் மூடத்தனத்தால் குற்றங்கூறி வீண்பாபத்திற்கு ஆளாகின்றனர். இந்நிலை வராகாது என்றுதான் சிஷ்டரான க்ருஹஸ்தர்களே பாகவதத்தில் கிருஷ்ண கதையைப் படிக்க அதிகாரிகள் என்று பெரியோர் கூறுவர். அதிகாரிகளில்லாதவர்கள் வலியப்படித்து குற்றங் கூறுவது ஸூர்யனைப் பார்த்து நாய் குலைப்பது போலாகும். கிருஷ்ணரஹஸ்யம் உணராதவர்கள் அதை உணரும்வரையில் தமது அவஸர தீர்மானங்களை அடக்கி வைத்து, அமைதியுட

னிருப்பார்களாகில் அவர்களுக்கும் மற்றெல்லோருக்கும் ஸுகமுண்டாகும். இவைகளில் ஈடுபட்டு பக்தி செய்பவர்களும் மிகுந்த ஜாக்கிரதையாகவிருக்கவேண்டும். முற்கூறிய லீலைகளில் பகவான் விகாரமற்றிருந்தார். அவைகளைப்போல வீண்நாடகமாடும் பக்தாக்ரகண்யாள் அவ்வாறிருக்கமுடியுமா ? ஒருநாளும் முடியாது. ஆதலால் பாலகிருஷ்ண ஸம்பந்தமாக ஏற்பட்டிருக்கும்பஜனைக்கூட்டம் என்று பெரும்பெயர் கொண்டிருக்கும் கூத்தாடி நாடகமாடும் கூட்டத்தில் பாலகிருஷ்ணனிடத்தும் அவர் லீலைகளிடத்தும் உண்மை உணர்ந்து ஈடுபடுவர்கள் சேரவே கூடாது. கிருஷ்ணன் பால்ய லீலைகளில் ஸ்திரீ ஸம்பந்தமான சிற்றின்ப விஷயங்கள் மூலமாகப் பேரின்பத்தின் விஷயங்களை நிரூபித்திருப்பதால், சிற்றின்பவிஷய ஸம்பந்தம் ஒழித்துப் பேரின்பச்சிறப்பை நன்றாக மனதில் வாங்கிக் கொண்டு தனித்திருந்து கிருஷ்ண லீலைகளில் ஈடுபட்டுப் பரவசமாகியேதான் பாலகிருஷ்ண ஆராதனைத்பானுதிகள் செய்து பழகவேண்டும். இவ்வாறுசெய்து ஈடுபட்டு கிருஷ்ண கர்ணாமிருதம் பாடிய லீலாசுகர், ஸந்த்யாவந்தனாதி ஸத்கர்மங்களும் நழுவி நிற்கும்படியான பரம முக்தி நிலையை அடைந்திருக்கிறார். இவ்வாறின்றி உலக விஷயங்களோடு ஸம்பந்தப்படுத்தி ஆண் பெண் என்ற பேதமின்றிகூட்டங்கூடி பஜனை கூத்தடித்தால் அதோகதிதான் வரும். கரி நறுக்கி நல்ல உண்டிக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டிய அரிவாள்மணையை எடுத்து கழுத்தை அறுத்துக் கொண்டவனுக்கு நிகராவர் இக்கூட்டத்தார். இந்த எச்சரிக்கைக்குட்பட்டு செய்யப்படும் பாலகிருஷ்ணாராதனம் மிகச்சிறந்ததே.

ஆத்திசூடி விளக்கம்

MORAL SAYINGS EXPLAINED

16 சனிநீராடு

சனிக்கின்ற அதாவது தானே உண்டாகி வருகின்ற நீரில் ஸ்னானம் செய் என்பது இதன் பொருள். ஸ்நானத்திற்கு மிகத் தகுந்ததாயும் தேஹத்திற்கு நல்ல வலிவு கொடுக்கத் தகுந்ததாயும் உள்ளது தானே உற்பவித்து வரும் நீர். பாத்திரத்தில் எடுத்துவைத்து மேலே விட்டுக்கொண்டு ஸ்நானம்செய்வது அவ்வளவு சிறந்ததல்ல என்பதாயிற்று. ஆகவே தண்ணீரை மேலே விட்டுக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்வதைவிட அதனுள் அமிழ்ந்து ஸ்நானம் செய்வது மிக ஆரோக்கியமானவழியாதலால் இவ்வாறு கூறியதாகும். ஆனால் இத்தகைய தண்ணீர் கிடைக்காதவிடத்து தொட்டிகளில் தண்ணீர் நிறைத்து சிலர் அமிழ்ந்து முழுகுவது வழக்கமாகி விட்டது. இக்காலங்களில், இவ்வாறு செய்வது சனிநீரில் முழுகும் பலனைக் கொடுக்கமாட்டாது என்பது இந்த நீரின் விஷயத்தை நன்கு ஆராய்ந்தால் வெளியாகும்.

சனிநீர் இரண்டு விதம்: ஓடும் நீர் விழும் நீர் ஆகிய இவைகளே. தண்ணீர் புடைபெயர்வதால் சுற்றியுள்ள சாதாரண வாயுவில் கலந்து உள்ளிருக்கும் அழுக்கு நீங்கி சுத்தமாகும். ஆகவே இத்தகைய நீரில் முழுகி ஸ்நானம் செய்தபோதிலும் அதனால் ஏற்படும் அழுக்கு எளிதில் தண்ணீர் ஓட்டத்தால் நீங்கும். ஸ்நானம்செய்யும் அழுக்கைத்தவிர மற்றையவிதமாக ஆபாஸங்கள் தண்ணீரில் செய்யலாகாது என்பதே சாஸ்திர விதி. இதுபற்றி நதிகளைத் தேவதைகளாக உருவகப்படுத்தி, அவைகளை அசுத்தப்படுத்துவது மஹாபாபம் என்று நமது சாஸ்திரங்கள் கூறும். ஆதலால் ஆற்றில் இறங்குபவர் ஒவ்வொருவரிடத்தும் பாத்திரமொன்று இருத்தல் வேண்டும் என்றும் வாய்கொப்புளித்தல் மலம் கழுவல் முதலியவைகளைக் கரையில் தனிமையாக செய்யவேண்டுமேயல்லாது தண்ணீரிலேயே செய்யக்கூடாது என்பது தீர்த்தயாத்திரைவிதி. இவைகளின்படி நடந்து ஸ்நானம் செய்தால் ஓடும் தண்ணீருக்கு ஏற்படும் அசுத்தம் அதன் ஓட்டத்தால் நீங்கிவிடப் பலர் ஸுகமாகஸ்நானம்செய்ய இடமுண்டாகும். நீர்வீழ்ச்சி

யில் வாயுக்கலப்பு புடைபெயர்ச்சி முதலியவைகள் வெகு வேகமாய் நடப்பதால் ஒருதரம் விழுவதால் தண்ணீர் வெகு சுத்தியாகிவிடும். ஆதலால் அருவிகளில் ஸ்நானம் செய்வது மிகச் சிறந்தது. மேலும் 'தண்ணீர் நில நலத்தால்' என்று ஔவையாரே நல்வழியில் கூறியுள்ளாள். அதாவது பூஸாரங்களால் தண்ணீருக்குப்புதிய குணங்கள்ஏற்படும் என்பதாகிறது. மலையிலிருந்து உற்பவித்து ஓடிவரும் நீர் எத்தனையோ ஔஷதிகள் நிறைந்த வனங்கள்வழியாகவும், விசேஷ தாதுக்கள் நிறைந்த பூமி வழியாகவும் வருவதால், அதனுள் நல்ல வஸ்துக்கள் கரைந்திருந்தால் ஸுகத்தையும், கெட்ட வஸ்துக்கள் நிறைந்திருந்தால் தேஹ உபாதியையும் உண்டாக்கும் குணம் ஏற்படும். சிற்சிலவிடங்களில் நீர் ஓட்டத்தால் தண்ணீரின் துர்க்குணங்கள் மாறிவிடலாம். கூழாங்கற்கள் முதலிய சுத்த வஸ்துக்கள் மேலாக ஓடிவருங்கால் தண்ணீர் தெளிந்து பரிசுத்தமாகிவிடும். ஆகவே பூஸாராதிகள் ஸரியாகவிருக்கும் வழியாக ஓடிவரும்நீரில் ஸ்நாநம்செய்யவேண்டும் என்றே இந்நீதி வாக்கியத்திற்குப் பொருள் கூறவேண்டும். இதுபற்றியே பெரியோர்களும் 'கான்யாற்றடைகரை ஊரினிது' என்று கூறியுள்ளார். இவைகளால் தொட்டிநீரில் மூழ்கி ஸ்நாநம் செய்வதைவிடமேலே எடுத்துவிட்டுக்கொண்டு வெளியே நின்று ஸ்நானம் செய்வது மேல் என்பதும் வெளியாகும். சனிநீரில் ஸ்நானம் செய்யக்கிடையாவிடில் முற்கூறியபடி செய்யவேண்டும். இதுபற்றியே ஆற்றுநீர் ஸ்நானம் அனுஷ்டானதிகளுக்கு முக்கியமான பூர்வாங்கமாக வைத்துள்ளது.

இனி சனி நீராடு என்பதற்குச் சனிக்கிழமை எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நாநம் செய் என்று ஒரு பொருளும் உண்டு. புருஷர்களுக்கு எண்ணெய் தேய்த்துமுழுகுவதற்குச் சனியும் புதனுமேசிறந்தநாள்களாக மதிக்கப்பட்டுவந்துவிட்டது இந்தப் பொருளிலேயேதான் ஆத்திசூடி வெண்பா அமைக்கப்பெற்று மற்றய நாள்களில் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்வது சிறந்ததல்ல என்பதை தோஷா ரோபண மூலமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

ஞயிறுயிர்க்கீறு. திங்கள் நம்பருள் செய்கிலர், செவ்வாய்பிணி, தக்கம் குருநாள், வாழ்வுபோன—தூய்வெபோடிதெல்லாம் புன்னைவன பூபாலா மிக்கபுத [ள்ளி
ளேசனி நீராடு.

என்பதுதான் இவ்விஷபந்நிப ஆத்திசூடி வெண்பா.

17. ஞயம்படவுரை

நயம் அதாவது இன்பம் உண்டாகும்படிக் கூறு என்பது இதன் பொருள். மேல்பட்டவர்களிடத்தில், அவர்கள் நிலை அவர்களால் ஏற்படக்கூடியநன்மை, இவைகளைக் கருதி இன்பம்பிறக்கும்படிப் பேசுவது எல்லோருக்கும் இயற்கை. அதுபோலவேதான் ஸமானமானவர்களிடத்தும். ஆனால் தன்னைவிடத் தாழ்ந்தவர் ஸம்பந்தப்பட்டு இந்தக் குணம் இருப்பது அரிது. இவ்விடத்தும் இருத்தல்வேண்டும் என்பதே இந்நீதி வாக்கியத்தின் நோக்கம். இக்கருத்தையே ஔவையார் 'கிழோராயினும் தாழவுரை' என்று கூறி வெளியிட்டிருக்கிறாள். மேலும் இன்னொரு விதமாகவும் இதன் பொருளை ஆராய்ச்சி செய்யலாம். பலர்கூடி ஸம்பாஷிக்கும் காலத்தாவது அல்லது நம்மோடு ஏத்தகையவர் வந்து பேசுங்காலத்திலாவது அவர்கள் அபிப்பிராயம் நமக்கு இசைந்ததாக இல்லாவிடில் அதை வெட்டெனக் கூறி அவர்களைப் புண்படுத்தாது நயமாக நமது அபிப்பிராய பேதத்தைக் காட்டிவிடவேண்டும் என்பதும் இதனுள் அடங்கியிருக்கிறது. உலகம் லபவிதம், அதில் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொன்று முக்கியமெனத் தோற்றலாம். அபிப்பிராய பேதம் எப்பொழுதுமே இருக்கும். ஆதலால் அபிப்பிராயத்தை ஒளித்து உள்ளே ஒருவிதமிருந்து வெளியே ஒருமாதிரி பேசுபவர்களுக்கு இணங்கிப் பேசிவிடவேண்டும் என்பதல்ல, இதன் கருத்து. நமது அபிப்பிராய பேதத்தை வெளியிடுங்காலும் புண்படுத்தாது தெரிவித்துவிடவேண்டும்,மேல் அதிகப்ரஸங்கம்செய்து எதிராளிகளை வீண் மனஸ்தாபத்திற்கு ஆளாக்கவே கூடாது. நமக்கு இஷ்டமில்லா விஷயங்களை உலகைவிட்டு ஒழிக்க முயலுவது அழகல்ல, என்று ஒதுங்கிவிடுவதே ஞயம்பட வுரைத்தலின் காரியம்.

முற்கூறியபடி இல்லாது எடுப்பார் கைப்பிள்ளைபோலப் பேசுபவர்கள் நோக்கத்திற்கு இணங்கி அவர்களைத் திருப்திசெய்யப் பேசிவிட்டால் தர்மஸங்கடத்தில் வந்து மாட்டிக்கொள்ளும்படி யாகும். பேசுபவர்கள் நாமும் அவர்கள் பக்கம்தான் என்று மதித்து மேல் காரியங்களுக்கு நம்மைச் சேர்த்துக்கொண்டு தொடங்கி

விடுவார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் இழுக்கும் வழி எல்லாம் நாம் பொகவேண்டி வரும். நமது நோக்கங்களைக் கைவிட்டு அதோகதி யடைய வேண்டி வரும். அவ்வாறின்றி நடுவில் பின்ன டைந்து நமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டால் பாசாங்குக்காரன் நேர்மையற்றவன் என்ற வீண் அபவாதத்திற்கு ஆளாகவேண்டிவரும். ஆதலால் இந்நீதி வாக்கியத்தை உள்ளபடி உணர்ந்து பின் பற்றுவிடில் தர்மஸங்கடங்கள் உண்டாகும். ஆக வேயிந்த வாக்கியத்திற்கு இங்குக்குறித்த எல்லை படி பொருள் கூறுமிடத்து நாம் வெளியிடவேண் டியது கேட்போருக்கு ப்ரியமாயினும் அப்ரிய மாயினும் பிறர் கூறுவதை ஏற்று ஆராய்ந்து பார்த்து படபடப்பும் வீண்பேச்சுக்களுமின்றி அவற்றை தெரிவித்து விட வேண்டும். மனஸ்தாபத்திற்குக் காரணமாகும் சொற்களை வெளிவிடலாகாது' என்று விரியும். எப்படிப் பட்ட கொடியவர்களையும் இம்மாதிரியான நடத்தை பணியும்படி செய்துவிடும்.

ஞயம்பட உரைத்தால் கொடிய குற்றம் செய்த போதிலும் அதனால் ஏற்படக்கூடியதண்டனையை வெகுவாகக் குறைத்துவிடும் என்பது, தசரதர் சப்தவேதி எய்துகொன்றருஷி பிள்ளையை அவன் தாய் தகப்பனிடம் கொண்டுபோய் நயந்து கூறிய தால் அவர்கள் சாப வலிவு குறைந்த கதை வெளியாக்கும். இதனாலே கொடிய விரோதிகள் மனமும் கனியும் என்பது நிராயுத பாணியாகத் தம்முன் நின்ற ராவணனுக்குக் கூறிய நயவாக்கு கள் தற்காலத்திற்காவது அவன் கொடிய மன தைமாற்றி ஸீதையைத் திருப்பிக்கொண்டு வந்து விட்டு விடலாம் என்று தயங்கச் செய்தது. இவ்வாறு செய்யாததால் ராவணன் அனரண்யர் சாபத்திற்காளானதும், துர்யோதனன் மைத்ரே யர் சாபத்திற்கு ஆளானதும் நன்கு விளக்கும்.. ஆதலால் இந்நீதி வாக்கியப்படி நாம் நடக்க முய லவேண்டியதவசியம் (இக்கதைகளின் விஸ்தா ரத்தை ஆர்யமத உபாக்யானம் முதல்பாகம் முறையே 27, 28, 52-6 கதைகளில் காண்க).

இவ்விஷயமான ஆத்திச்சூடி வெண்பா.

தொட்டித்தோ ளன்றி செய்த தாயோ ளிருவருக்கும்
பட்டணத்துப்பிள்ளை பகர்ந்ததுபார்—மட்டலவும்
தென்பாகை புன்னைவன தீரனே யாரிடித்தும்
அன்பாய் ஞயம்பட வுரை.

மறவர் நாடு

THE LAND OF THE MARAVARS

(தொடர்ச்சி)

முற்காலத்தில் மறவர் நாடு என்பது தற்காலத் திலுள்ள இராமநாதபுரம் ஜமீந்தாரி சிவகங்கை ஜமீந்தாரி புதுக்கோட்டை இராஜ்யம் திருநெல் வேலி ஜில்லாவிலுள்ள சில பாகம் ஆகிய இவை கள் சேர்ந்த முழுப்பாகமா யிருந்தது இம் மாதிரி ஒருமிப்பாயிருந்த மறவர் நாடு எவ்வாறு எக்காலத்தில் சின்னாபின்னமாய்ப் போய்விட் டது என்பதைப்பற்றி சற்று ஆலோசிப்போம். இவ்வாறு பிரிவாவதற்கு முன்பு இந்நாடு இருந்த ஸ்திதியைப்பற்றி நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டி யது மிகவும் அவசியம். இராமநாதபுர நாடு ஆதிகாலமுதல் நிலைத்திருக்கின்றது. என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இராமசந்த்ரர் இலங்கைக்குப்போய் இராவணனை வதைசெய்தது முதல் உண்டான நாடு இம்மறவர் நாடு என் பது அனேக ஸ்தல புராணங்களாலும் தர்மா வனக் கிராமங்களுக்கு ஏற்பட்ட செப்புப் பட்ட யங்களாலும் தெரிய வருகிறது. ஆகவே இராம நாதபுர நாடு அல்லது மறவர் நாடு தற்காலத்தில் ஏற்பட்டதல்ல. இந்நாட்டிலுள்ள முக்கியமான கோயில்களுக்கேற்பட்ட ஸ்தல புராணங்களைச் சற்று பரிசோதனை செய்வோம்.

இராமேசுவரம்.—இப்பெயர் எது காரணம் பற்றி ஏற்பட்டது என்பதைப் பார்த்தால் ஸ்ரீராம சந்திரர் ஈசுவரனைப் பூஜித்த இடம் என்று தெரிய வருகிறது. இராமர் இராவணனை வதை செய்துவிட்டு திரும்பி வந்தகாலத்தில் அனேக இராக்ஷஸர்களை வதை செய்த பாபம் தனக்கு ஏற்பட்ட காரணம்பற்றி தனுஷ்கோடி என்ற சமுத்திரபாகத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து பாபத்தை யொழித்து பிறகு ஈசுவரனை பூஜை செய் வதற்காகத் தன் பிராட்டியான ஸீதையை ஒரு லிங்கம் தயார்பண்ணச் சொல்லிவிட்டு பிறகு அந்த லிங்கத்தைப் பூசை செய்தார் என்ற கொள்கையின்பேரில் இராமலிங்க க்ஷேத்தி ரம் என்று ஏற்பட்டது. இராமர் இச்சமுத் திரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து தன் பாபத்தை யொழித்த காரணம்பற்றி மானிடர்களாகிய நமக்குப் பாபத்தைத் தொலைக்க வேண்டுமானால் இராமேசுவரம் போய் தனுஷ்கோடியில் ஸ்நானம் பண்ணவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்

றன. இது நிற்க அவ்விடத்திலுள்ள கோயிலின் கட்டடத்தைப் பரிசோதித்தால் திராவிடர்கள் நாகரீகம் உன்னத ஸ்திதியிலிருந்த காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதாக காண்கிறது. ஆங்கிலேய பிரபு பெர்க்கூஸன் (Ferguson) என்றவர் இக்கோயிலைப் பரிசோதித்த பிறகு இம்மாதிரிப் பிரமாண்டமான கட்டடம் இப்புவியில் காணப்படவில்லையே யென்று ஆச்சரியப்பட்டுக் கூறியிருக்கின்றார்.

திருப்புல்லாணி.—இந்த ஸ்தலம் இராமனாதபுரத்திலிருந்து 7 மயிலுக்கப்பால் சமுத்திரப் பக்கத்திலுளது. இந்த இடத்திற்குத் தர்ப்பசயனம் என்று கூறுவதுமுண்டு. இந்த இடத்தில்தான் இராமர் தர்ப்பப்புல்லில் சயனித்துக்கொண்டு சமுத்திரத்தைத் தாண்டி இலங்கைக்குப் போவதற்கு வருண பகவானைப் பிரார்த்தித்ததாகக் கூறுகிறார்கள். ஸ்தல புராணத்தைப் பார்த்தால் ஏதோ புல்லையென்ற மகாரிஷிஇருந்தாரென்றும் அவர் மகாதபஸு செய்தாரென்றும் மகாவிஷ்ணு இவர் தபஸினால் திருப்தி யடைந்து தாமரை புஷ்பத்தின்மேல்ஆதிஜெகந்நாதர் பத்மாஸனியோடு இம்முனீசுவரர்க்குத் தரிசனங் கொடுத்தாரென்றும் கூறுகின்றது. ஆகவே இந்த இடத்திற்குத் திருப்புல்லாணி என்று பெயர் வந்தது. திரு-அழகிய, புல்லை-புல்லை மாமுனி, ஆணிசேது அல்லது வழி.

திரு உத்தரகோசமங்கை.—இக்கோயிலில் அநேக சிலாசாஸனங்களுள. இவைகள் ஆதிகாலத்திலேற்பட்டவை என்பதற்கு ஆக்ஷேபணையில்லை. ஸ்தல புராணஞ் சொல்வதாவது: பரமேசுவரன் பார்வதிக்கு ஏதோ ஒருமந்திரம் கற்பித்துபிறகு அவளைக் கேட்டதில் அவள் மறந்த காரணம்பற்றி அவர் அவளை பொகலூர் கிராமத்தில் பிராமண குலத்தில் ஜனிப்பாயென்று சபித்து விட்டார். இவளைக் கலியாணம் புரிந்து அதே மந்திரத்தை யுபதேசிப்பதற்காக இவரும் இப்புவியில் பிராமணனாக ஜனித்தார். பிறகு அவளைக்கலியாணஞ் செய்து இந்த இடத்திற்கு வந்து மந்திரத்தை இவளுக்கு உபதேசித்த காரணம்பற்றி திரு உத்தரகோசமங்கை யென்று அழைக்கப்படுகிறது. திரு-அழகிய, உத்தரம்-மறுமொழி,கோச-வேதம் மங்கை-ஸ்திரி.

திருச்சுளி.—இதன் சரித்திரம் மிகவும் பழமைப்பட்டது. நமக்கு ஏற்பட்ட நான்கு யுகங்களிலும் இந்தஸ்தலம் பேர்பெற்றது. முதல் யுகமாகிய கிருதாயுக காலத்தில் ஈசுவரன் தமது தேவியுடன் பிரளய ருத்ரர் மாணிக்கமாலையென்ற திருநாமங்களுடன் இவ்விடத்தில் அவதரித்தாரென்றும் காசி பார்க்கவர் ஆகிய இவ்விரண்டு மகாரிஷிகளும் இவ்விடத்தில் தபஸு செய்து வந்தாரென்றும் ஸ்தல புராணங் கூறுகின்றது. இரண்டாவது யுகமாகிய திரேதாயுகத்தில் இவர்கள் பூமிநாதர் முக்தமாலை யென்ற திருநாமங்களோடு அவதரித்து பாரத்வாஜர் பராசர் ஆகிய மகாரிஷிகளுக்குத் தரிசனங்கொடுத்து முக்தியையுங் கொடுத்தாரென்று கூறுகின்றது. மூன்றாவது யுகமாகிய துவாபர யுகத்தில் இவர்கள் கலியாண சுந்தரர் சுவர்ணமாலை யென்ற திருநாமங்களோடு அவதரித்து கௌசிகர் தேசர் என்ற மகா ரிஷிகளுக்குத் தரிசனங்கொடுத்து முக்தியைத் தந்தாரென்று கூறுகின்றது. தற்காலமாகிய கலியுகத்தில் ஸ்ரீதனநாதர் அல்லது திருமேனி நாதர் ஸகாய திருமேனி அல்லது துணைமாலை யம்மன் என்ற திருநாமங்களுடன் அவதரித்து கௌதமர் நந்திகாசரர் என்ற மகா ரிஷிகளுக்கு அவர்கள் இவ்விடத்தில் தபஸு செய்த காலத்தில் அவர்களுக்குத் தரிசனந் தந்ததாகவும் கூறுகின்றது. துவாபர யுகாந்த காலத்தில் பட்டணம் வெள்ளத்தில் முழுகிவிடுமென்ற பயம் இவ்விடத்து அரசனுக்கு அதிகரிக்க இவர் ஈசுவரனைப் பிரார்த்தித்ததாகக் கூறுகின்றது. உடன்ஈசுவரன் கையில்சூலத்தோடு அவதரித்து பூமியை யடித்ததின் காரணமாகச் சமுத்திரம் விலகிப்போய் பட்டணத்தை யழிக்காத காரணம் பற்றி திருச்சூலம் அல்லது திருச்சுளி என்று கூறப்படுகிறது.

பலவுநத்தம்.—ஆதி காலத்தில் சேர சோழ பாண்டிய இந்நாடுகளுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் மனஸ்தாபம் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. அக்காலத்தில் பாண்டிய ராஜா சிவனைப் பிரார்த்தித்தார். உடன் ஈசுவரன் லிங்கரூபமாக அவதரித்தார். உடன் இராஜன் லிங்கத்திற்குக் கோயிலைக் கட்டி லிங்கத்தின் தலையில் பசுவின் பாலை அபிஷேகஞ் செய்தாரென்று இந்த ஸ்தல புராணம் கூறுகின்றது.

பெருங்கரணை.—இக்கிராமத்திலுள்ள செப்புப் பட்டயத்தைப் பரிசோதித்தால் இவ்விடத்திலுள்ள பிராமணர்களுக்குக் கலியுகமாரம்

பிப்பதற்கு முன்பாகவே நிலங்கள் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று தெரியவருகிறது.

ஆகவே மேற்கூறியவைகளை நன்றாய் கவனிப்போமானால் இவ்விந்தியாவில் மிகவும் புராதனமான நாடு நாகரீகமுள்ள நாடு அல்லது செழித்தநாடு மறவர் நாட்டைத் தவிரவேறில்லையென்று வற்புறுத்திக் கூறலாம். இந்நாட்டிலுள்ள கோவிற் புராணங்களால் முச்சுகுண்ட சக்ரவர்த்தி அயோத்தியை சக்ரவர்த்தி இராமர் ஆகிய இவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்ட கோயில்களாகப் புலப்படுகிறது. செப்புப்பட்டயங்களால் பிராமணர்களுக்கு அனேக ராஜாக்களால் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஏற்படுகிறது. திருச்சுளிப் புராணத்தில் அர்ச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரை செய்த காலத்தில் இந்த இடத்திற்கு வந்து ஈசுவரனைத் தரிசனம் பண்ணினதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே இவ்விந்தியாவிற்குப் பரதகண்டமென்ற பெயருண்டானது முதல் இராமனாதபுர நாடும் இருந்ததாகக் காண்கலாம். இனி இதன் சரித்திரத்தைப் பற்றி வரையப் புகுவோம்.

ஆதியில் இராமனாதபுரம் பாண்டிய அரசர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தது என்று தெரிய வருகிறது. ஏனெனில் பாண்டிய அரசர்களில் கீர்த்தி பெற்றவராகிய வரகுணபாண்டியர் இராஜசிங்காமங்களம் என்ற ஊரிலுள்ள கோயிலைக் கட்டி முடித்ததாகச் சிலாசாஸனம் கூறுகின்றது. ஆகவே இந்தநாடுகொஞ்ச காலம் சுதந்தர நாடாகியும் சிலகாலம் பாண்டிய அரசர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டதாகவும் உணரவேண்டும். ஆனால்நம் தேசத்திலுள்ள பெருங்குறைவுகளிலொன்றாகிய தேச சரித்திரமில்லாமை இம்மாதிரி ஆராய்ந்து இத்தகைய நாடுகளின் பூர்வ சரித்திரத்தைக் கண்டுபிடித்து படிப்பதற்கு ஓர் இடையூறாயிருக்கின்றது. இக்குறைவைநீக்கும்பொருட்டுத்தான் மாட்சிமை பொருந்திய நம் துரைத்தனத்தார் ஆர்கியாலஜி என்ற டிபார்ட்டுமென்டை ஏற்படுத்தி அநேகவித்வான்களைநியமித்து நம்தேசபூர்வசரித்திரம் நன்றாய் இந்தியர்களுக்குப் புலப்படுமாறு வேண்டிய உதவிபுரிந்து வருவதற்கு நம்மவர்கள் என்றும் விசுவாஸமாயிருக்கக் கடமைப்பட்டவராகின்றார்கள். இத்தகைய உபகாரங்களில் சிலவற்றைவைத்துக்கொண்டுஇம்மறவர் நாட்டுச்சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். இச்சரித்திரத்திற்கு ஆதாரமாயுள்ளவைகளில் சிலவற்றை இங்குஎடுத்துக் கூறுவாம். நெல்ஸன் என்ற மகாப்பிரபு எழுதியிருக்கும் மதுரைஜில்லா மானியூல், வில்ஸன் என்ற மகான் வரைந்துள்ள பாண்டிய மண்டலம். இராஜாக்கள் சூவல்(Sewell) என்ற பிரபு எழுதியுள்ள தென்னிந்தியா இராஜ வம்சங்கள்கனம்பொருந்திய பொன்னுசாமித் தேவர்நெல்ஸன் பிரபுவுக்குத் தயார்பண்ணிக்கொடுத்த மெமராண்டமும் இன்னும் வேறு சில ஸ்தல புராணங்களும் ஆகிய இவைகளே. இப்படியிருக்க இந்நாடு உண்டானது முதல் சரித்திர முண்டோவென்று ஆராய்ந்தால் 1607-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு தொடர்ச்சியாக இந்நாட்டு சரித்திரம் காணப்படவில்லை. ஆனால் இந்த தேதிக்குப் பிறகு ஒழுங்காக சரித்திரமிருக்கிறது.

இந்நாட்டுக்கு அதிபதி எப்பொழுதும் சேதுபதி என்று அழைக்கப்படுகிறார். இதற்குக் காரணம் இராமர் லங்கைக்குத் தாண்டிப்போன வழியை இவர்பாதுகாப்பதால் சேதுபதியென்று ஏற்பட்டது போலும். இராமருக்கு இவர்கள் உபகாரம் பண்ணினதால் இவர்களுக்கு மறவர் என்றும் அவர்கள் அதிபதிக்கு சமுத்திரத்தைக் கார்க்குந் தொழிலைக் கொடுத்ததற்காகச் சேதுபதியென்றும் ஸ்ரீராமசந்திரர் ஏற்படுத்திய மாதிரி புலப்படுகிறது.இந்த விஷயத்தைச் சரித்திர வழியில் பரீக்ஷித்தால் வடஇந்தியாவிலுள்ள ஆரியர்கள் தக்ஷிண இந்தியாவிற்கு வந்து திராவிடர்கள் ஸகாயத்தால் இலங்கை தீவை ஜயித்து இம்மறவர் ராஜ்யத்தையும் நிலைநிறுத்தின மாதிரிக் காண்கிறது.எக்கால முதல் இந்த நாடு ஏற்பட்டு வருகிறது என்பது யாருக்குந் தெரிந்ததாகக் காணவில்லை.ஆனால் இது எல்லாருக்குந் தெரிந்த விஷயம்.அதாவது இராமர் மதுரை மாநகருக்கு வந்து சமுத்திரத்தைத் தாண்டி இலங்கைக்குச் சென்றதுமுதல் இந்நாடு உண்டாயிருக்கக்கூடும் என்று சொல்லலாம்.மதுரைஸ்தல புராணத்தைப் பார்த்தால் கிறிஸ்து பிறப்பதற்குமுன் ஐந்தாவது நூற்றாண்டில் இராமர் மதுரை ஆலாஸ்ய க்ஷேத்திரத்திற்குவந்திருந்துபிறகு லங்கைக்குப் போனதாகப் பார்க்கிறோம்.எப்படிப்பார்த்தபோதிலும் இந்நாடு கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் இருந்தது என்பதற்கு ஆக்ஷேபனை யில்லை. மேலும் இவர்கள் பிரபலமாயிருந்தார்கள் என்றும் அறியலாம். நம் சென்னை துரைத்தனத்தார் 1871௵

ஜூன்மீ 17உயில் எழுதிய நிரூபமே சாட்சியமாயிருக்கிறது. "தென் இந்தியாவில் பூர்வீகத்தில் கீர்த்தி பெற்ற ஜாதியார் மறவர். இம்மறவர்களுக்கு அதிபதியாயுள்ளவர் இராமனாதபுரம் ஜமீந்தாராகிய சேதுபதி ராஜா. பாண்டிய அரசர்களுக்குக் கப்பம் கட்டிவந்தவர். பிறகு பாண்டிய ராஜ்யம் நிலைகுலைந்த பிறகு சேதுபதியார் உன்னத ஸ்திதிக்கு வந்தார்கள். தென் இந்தியாவிலுள்ள நாடுகளை யெல்லாம் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார்கள். அதன் பிறகு லங்கையையும் ஜெயித்தார்கள் (காலஞ்சென்ற மகாப்பிரபுவாகிய உரோமஷ் சந்த்ரதத்தர் தான்வரைந்துள்ள அனேக புத்தகங்களிலொன்றாகிய பூர்வ இந்தியா என்னும் புத்தகத்தில் சுமார் கிறிஸ்துவுக்குமுன் 88-வது ஆண்டில் திராவிடர்கள் இலங்கையை ஜயித்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.) இத்திராவிடர்கள் இந்த மறவர்களாய்த்தான் ஊகிக்கவேண்டும். ஆனால் இவர்களை பாண்டி நாட்டுஜனங்களாயுமிருக்கலாம் என்றும்சொல்லலாம். ஆனால்லங்கையைக் கவர்ந்த திராவிடர்கள் தற்காலம் திருநெல்வேலி ஜில்லா அம்பா சமுத்திர தாலூகாவிலுள்ள மறவர் நிறைந்த கிராமமாகிய வீரவநல்லூராகிய நல்லூரில் இராஜ்யபரிபாலனம் பண்ணி வந்ததாகக் கூறுகிறது. இந்த சேதுபதி இராஜாக்கள் நல்லூரில் இருந்ததாகப் புலப்படுகிறது. ஆகவே தென் இந்தியாவில் பிரபலமாயிருந்தவர்களும் லங்கைத்தீவை கைக்கொண்டவர்களும் இந்த சேதுபதி மறவர்கள் தவிர வேறில்லை. அத்தகைய கீர்த்திபெற்ற சேதுபதியார் மதுரை ராஜ்யம் நாயக் வம்சத்தில் போனபிறகு க்ஷீண ஸ்திதியடைந்து இருந்த இடம் தெரியாமல் கொஞ்சகாலத்திற்கு மறைந்து விட்டார்கள். பிறகு 1607ம் ஆு முதல் இவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் பூர்வீக ஸ்திதிக்கு வராவிட்டாலும் கொஞ்சம் பிரபலமானார்கள். இனி நம்மாலியன்ற மட்டும் இந்தசேதுபதி இராஜாக்களை யெடுத்துக் கொண்டுஒவ்வொருவர் செய்தவிஷயத்தைப்பற்றி கவனிப்போம். இவர்கள் வம்சாவளி மிகவும் உபயோகமானது. முதல் முதலாய் ஏற்பட்டவர் ரகுநாதசேதுபதி. இவரைப்பற்றி வரைவோம்.

(இன்னும் வரும்.)

வி. ஜி. சுப்பய்யாவய்யர், பி ஏ., எல். டி.

நியாயமாலா

POPULAR MAXIMS EXPLAINED

काकाक्षि गोळकन्यायः

కాకాక్షిగోళకన్యాయః

காகாக்ஷி கோளகந்யாயம்.

காகத்திற்குக் கண்கள் இரண்டிருந்த போதிலும், இரண்டிலும் ஆடும் கருவிழி ஒன்றே என்பது புராணங்கள் துணிபு. இதனால்தான் காகம் ஒருவஸ்துவைப் பார்க்கும்பொழுது ஒருபுறம் சாய்ந்தே நோக்கும். கைக்களவன் பாவை ஒருபுறமிருந்து மறு புறமும், மறித்து எதிராகவும் ஓடுவதுபோல ஒரே கருமணிதான் காக்கைக் கண்கள் இரண்டிற்கும் ஓடுவது. ராமாயணம் ஸுந்தரகாண்டத்தில் காகாஸுர விருத்தாந்தத்தில் 'ஜயந்தன் என்ற காக்கையின் ஒரு கருவிழியை அது செய்த அபராதத்திற்காகத் தமது ப்ரஹ்மாஸ்திரத்திற்கு ராமர் இறையாக்கிவிட்டார்: அதுமுதல் காகங்களுக்கு ஒருகருவிழி இல்லாமல் போய்விட்டது' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பல விஷயத்தில் ஒன்றே உபயோகப்படுமிடங்களில் இந்யாயம் உபயோகப்படும். வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் விவர்த்த வாதம் என்று ஒன்று உண்டு. கயிறு பாம்பாக மாறி காணப்படுவதே அதற்குத் திருஷ்டாந்தம். இங்கு கயிறு பாம்பாக ஆகிவிடவில்லை. ஆயினும் பாம்புத் தோற்றம் உண்டாகிறது. இதுபோல உண்மையில் ப்ரஹ்மம் ஒன்றே ஆயினும் அதில் கயிற்றரவுபோல மருளால் ப்ரபஞ்ச வைசித்ரியத் தோற்றம் உண்டாகிறது. உண்மையில் இல்லாது உள்ளது போலத் தோற்றுவதற்கு மாயை என்றுபெயர். இந்த மாயாவாதம் காகாக்ஷிகோளகந்யாயம்போலப் பரம்பொருள் மாறாதிருப்பதற்கும் விசித்திரமாகத்தோற்றங்கள் உண்டாவதற்கும் தகுந்த முகாந்திரம் கற்பிக்கிறது. இதுபோலவே நீராவி, மின்சார சக்தி முதலியவைகள் பல வேலைகளுக்குக் காரணமாகவும் ஸஹாயமாகவுமிருந்து இந்யாயத்திற்கு உதாரணமாகின்றது.

कारणगुण प्रक्रमन्यायः

కారణగుణప్రక్రమన్యాయః

காரணகுண ப்ரக்ரம ந்யாயம்.

சில சில காரியங்களில் காரணத்தின் குண வேறுபாடுகள் நன்றாகக் காணப்படும். சக்தி தத்வ

மாறுபாட்டால் ஏற்படும் மாறுதல்கள் விஷயத்தில்இந்யாயம் பெரும்பாலும் உதாஹரித்துக் காணப்படும். வஸ்து தத்வ மாறுபாடுகளில் சில வற்றிலும் இந்த ஸம்பந்தம் காணப்படும். தண்ணீரில் கரைக்கப்படும் வஸ்துக்களுக்குத் தகுந்த குணம் தண்ணீரில் காணப்படும். உப்பிட்டால் தண்ணீர் கரிக்கும், சர்க்கரையிட்டால் தித்திக்கும். இம்மாதிரியே வஸ்துக்கள் வர்ணங்களும் காணப்படும். 'அவரைபோட்டால் துவரை முளைக்குமா?' என்ற பழமொழி இந்யாயத்தின் கருத்தை அடக்கியுள்ளது. பசுமாடு அதன் பாலில் தின்னும் ஆகாரத்தின் குணங்கள் காணப்படும்.அமேத்தியம் தின்னும் பசுவின்பால்நாறும். சிசுவை உடையதாய் அபத்தியமாக விருந்தால் பாலின் வழியாகச் சிசுவுக்குக் கெடுதிகள் வருவதுண்டு.தாய் தகப்பனுடைய நற்குண நிக்குணங்கள் சிற்சில ஸமயங்களில் குழந்தைகளிடம் காணப்படும். சில கர்ம வியாதிகளும்,அகார்யத்தினால் உண்டாகும் வியாதிகளும், தாய் தகப்பனர்களிடமிருந்து குழந்தைகளுக்கு வந்து அவர்களை வருத்தும். இது பற்றியே மஹா ரோகமுடையோர் விவாஹ யோக்கியர்கள் அல்லர் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறும். இவைகள் எல்லாம் இந்யாயத்திற்குத் தகுந்த உதாரணங்கள். விவர்த்தவாத விஷயம் மாத்திரம் இதற்கு விரோதம். இதில் காரண ஞானமே விளங்காது காரிய ஞான மாத்திரமாகவே இருக்கும். இது ப்ராந்திரூபமாதலால் காரியத்தால் காரணம் முற்றிலும் மறைக்கப்படுகிறது.

कारयितुकर्तृत्वन्यायः

కారయితుకర్తృత్వన్యాయః

காரயிது கர்த்ருத்வ ந்யாயம்

ஸாதாரணமாக இலக்கணத்தில் இரண்டுவித கர்த்தாக்கள் அல்லது வினை முதல்கள் உண்டு என்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றிற்கு முறையே இயற்றும்கர்த்தா,ஏவும் கர்த்தா என்றுபெயர். தச்சன் கோயிலைக் கட்டினன் என்னும் வாக்கியத்தில் தச்சன்கர்த்தா: இது இயற்றுதற் கர்த்தா தச்சனே நேராக வேலை செய்து கோயிலைக் கட்டுகிறான் என்பதால் விளங்கும். ஆனால் அரசன் கோயிலைக்கட்டினன் என்னுமிடத்து அரசன் கோயிலைக் கட்டாது தச்சன் முதலியோரை ஏவி கோயிலைக் கட்டுவிப்பான். ஆதலால் இங்கு இலக்கணப்படி அரசன் என்றபெயர். கட்டினன் என்று வினைக்குக் கர்த்தாவாயினும், கட்டும் தொழிலை செய்பவன் அரசன் அன்று கட்டும் தொழிலுக்கு ஏவல் மாத்திரத்தில் அரசன் கர்த்தா ஆதலால் அரசன் ஏவுதல் கர்த்தா. இம்மாதிரி ஏவுதற்கர்த்தா விஷயமாக உள்ளது இந்த ந்யாயம். ஒரு தொழிலுக்கு ஒருவன் நேரிடக் கர்த்தாவாகாவிடினும் அவன் ஏவுதலால் நடக்கும் தொழில் அவன் மேலேற்றிக் கூறப்படும் விஷயத்தை குறிப்பது இந்யாயம். இம்மாதிரியே இக்காலத்திய ஸமூகக் காரியங்கள் மேல் பார்வை விஷயங்கள் இவைகளில் எல்லாம் உத்தரவளிப்பவன் ஒருவன் தொழிலைச்செய்யும் வேலையாள் வேறொருவன் முடிவில் வரும் கீர்த்தி அபகீர்த்தி ஏவும் கர்த்தாவினுடையது. ஆகவே இக்காலத்திய ஸமூகத்தொழில்கள்,மேல்பார்வை விஷயங்கள், ஸமூக ராஜாங்க முறைமைகள் எல்லாவற்றிலும் ஏவுதற் கர்த்தாவே முக்கியம் அவன் தவறில் எல்லாம் தவறும். அவன் ஒழுங்காக விருப்பின் எல்லாம் ஸரியாகவே இருக்கும். இது போலவே தான் சண்டை விஷயத்தில் ஸேனாதிபதியும், கப்பலில் கப்பல் தலைவனும். கர்மானுஸாரம் ஒவ்வொருவனையும் ஒருவாறு தூண்டி ப்ராரப்தபலனை அனுபவிக்கச்செய்யும் ஈசனும். நேரிட கர்த்தாவாக வில்லாது ஏவுதல் அல்லது ஸந்நிதான மாத்திரத்தில் தொழிற்படக் காரணமாக விருக்கும் வஸ்துக்கள் விஷயங்களில் எல்லாம் இந்யாயம் உபயோகப்படும்.

कार्यैकारणसंप्रत्यन्यायः

కార్యకారణసంప్రత్యన్యాయః

கார்யேகாரண ஸம்ப்ரத்யந்யாயம்.

காரியத்தைக்கண்டு காரணம் வெளிப்படையாக வில்லாத விடங்களில் காரணத்தைப்பற்றி ஊஹிக்க முடியும். இந்த ஸம்மந்தப்பட்டது இந்யாயம். காற்று என்ற வஸ்துவை நேரிடக் காணவிடினும், மரக்கிளைகளை அசைப்பது மரங்களை முறிப்பது ஆகிய இவ்விஷயங்களிலிருந்து அதன் இருப்பு ஸ்வரூபம் முதலியவைகளை உணருகிறோம். இம்மாதிரியே ஒரு நிர்மானுஷ்யமான தீவில் ஒரு பெரிய மாளிகை தென்பட்டால் அதைகட்டியிருப்பவன் ஒருவன் இருத்தல் வேண்டும் என்று ஊஹித்து அவன் புத்தி சாதுர்யங்களைக் கட்டிட வேலைப்பாட்டிலிருந்து

559

அளவிடுகிறோம். இதுபோல ஸகல விசித்திரங்களோடு பகவான் 'என் லீலாவிபூதிக்கு முடிவேயில்லை' என்று கூறியபடி பரந்து பலவகைப் பட்டிருக்கும் ப்ரபஞ்சம் நமக்குத் தெரிகிறது. இதனால் இதைப் படைத்தவன் பெருமை, அவன் அனந்த கல்யாண குணங்கள் (ஸர்வ வ்யாப்தம், சக்தி, ஸர்வக்ஞத்வம் முதலியன) இவைகளை ஒருவாறு மனம் எட்டும் வரையில் உணர்ந்து ஆச்சார்ய பாவசராகிறோம். இதனால் ஈச்வரன் ஒருவன் உண்டு அவன் சிறப்பு எண்ணுதற்கரிது என்ற நம்பிக்கை உண்டாகிறது இதுதான் இந்யாயத்தின் மதவிஷயப் பொருள். இக்காலத்திலுள்ள ப்ராகிருதி சாஸ்திரங்கள் எல்லாம், இந்யாய உண்மையைக் கடைப்பிடித்துத்தான் விருத்தி யடைந்திருக்கின்றன. ஸர்வாகர்ஷணசக்தி, ஒளியின் ஸ்வரூபம், வஸ்து தத்வ ரஹஸ்யம், மின்சார சக்திதத்வம், முதலிய அரிய ப்ராகிருதி தத்வ உண்மைகள் எல்லாம் காரியத்திலிருந்து காரணத்தின் ஸ்வரூபநிர்ணய ந்யாயப்படித்தான் ஊஹிக்கப்பட்டன. வைத்தியன் வியாதி உணருவது வைத்திய சாஸ்திரரஹஸ்யங்கள் எல்லாம் இந்யாயத்தையே ஆதாரமாக உடையது. ஆகவே சிற்றறிவை உடைய நாம் எந்த விஷயத்தின் ரஹஸ்யத்தை உணர வேண்டுமாயினும் நேரிட உணரமுடியாது. ஒரு காரியத்திற்குத் தகுந்த காரணமிருத்தல் வேண்டும் என்ற இந்யாய மூலமாகத்தான் உணர வேண்டும். இது புத்திக்கு இருக்கும் உபாதி, கட்டு அதாவது பந்தம். புத்தி மூலமாக விசாரித்து நிர்ணயம் செய்யும் விஷயங்கள் எல்லாம் இந்த ந்யாயத்தால் கட்டுப்பட்டே இருக்கும். புத்தியுள்ளவன் எவனும் இதை ஸந்தேஹிக்க முடியாது.

कुशकाचावलंबनन्यायः

కుశకాచావలంబనన్యాయః

குசகாசாவலம்பன ந்யாயம்

ஆற்று வெள்ளத்தில் இசைவு கேடாய் அகப்பட்டு ஆற்றோடு போகும் ஒருவன் கரையிலுள்ள ஆணிவேர் பெருஞ்செடிகள் முதலியவைகளைப் பிடிக்காது ஒரு சிறு நாணலைக்கூட வெகு பலமாகப் பிடிப்பான். அதனால் அவனுக்கு ஒரு வித பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லாது நாணலும் அவனோடு வந்துவிடும். ஆயினும் ஒன்றும் அகப்படாததால் குழப்பத்திற்காளாகித் தத்தளித்து விவேகமின்றி பயனற்றதைப் பெரிதாக எண்ணிப்பிடிப்பான். ஆகவேகுழப்பத்தால் புத்தி மயங்கி பயனற்றதைக் கைக்கொள்ளுங்கால் இந்யாயம் உபயோகப்படும். ஒருவன் வாதம்செய்து கொண்டு வரும்பொழுது பிரபல யுக்திகளைவிட்டு தோல்வி வரும் என்று பயந்து துர்பல யுக்திகளை எடுத்து பேசுவது இதற்கு உதாரணம். வாதத்தில் ஒருவழியும் இல்லாவிடில் கோபிப்பது இதற்கு உதாரணம். ஒருவன் கோபத்தைக்கைக்கொண்டுவிட்டால் அவன் தண்ணீரில் முழுகுபவன் புல்லைப் பிடிப்பதுபோன்ற கதிக்கு வந்துவிட்டான் என்பதாம். வீம்பான பந்தயங்களும் ஆவேசச் செயல்களும் ஒருவாதத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டவைகள் நம்பிக்கை உறுதியைக் காட்டுமே ஒழிய தகுந்த முகாந்திரங்களாகா இவைகள் எல்லாம் வாதவிஷயத்தில் துர்பல விஷயங்களே. இவைகளை எல்லாம் கடைப்பிடிக்கும் வாதிகள் இந்யாயத்திற்கு உதாரணங்களாவர்.

कूपखानकन्यायः

కూపఖానకన్యాయః

கூபகானக ந்யாயம்

ஒருவன் கிணறு வெட்டும்பொழுது தேஹத்தில் அதிலுள்ள சேறு முதலியன பட்டு அசுத்தம் உண்டாகும், ஆயினும் கிணறு வெட்டி முடிந்ததும் அதிலுள்ள நீரே இந்த சேறு முதலியவைகளைக் கழுவ உபயோகப்பட்டு அவனைப் பரிசுத்தப்படுத்தும். எந்த விஷயம் தொடக்கத்தில் கஷ்டம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து முடிவில் அக்கஷ்டங்களை முற்றிலும் நீக்கி ஸுகம் கொடுக்கும் தன்மை உடையதோ அது வெல்லாம் இந்யாயத்திற்குத் தகுந்த உதாரணங்கள்

ஆதலால் கல்வி தர்மமார்க்க விஷயங்கள் எல்லாம் தொடங்குங்கால் துன்பமாய் பின்னர் அதை நீக்கும் இன்பமாகப்பரிணமிப்பதால் இங்கு உதாரணங்களாகும். வேதாந்த விஷயத்தில் இந்யாயத் திற்குச் சிறந்த பொருத்தம் உண்டு. விக்ரஹாராதனம் ஸாதாரண ஜனங்களுக்கே என்று வாசாஞானி மதிக்கினும், அது வேதாந்தப் பழக்கத் திற்கு அதிக அவசியம். அகண்ட ப்ரஹ்மத் திற்கு ஒருவித வரையறைவு இந்த ஆராதனம் ஏற்படுத்தியபோதிலும், இதிலிருந்து ஏற்படும் ஏகாக்ரம், ஸகுணம் விண்டு நிர்குணமாதல் என்னும் நிலைகள் வஸ்துதந்திரமாக ஊமதுமுயற்சியில் லாமலே இந்தக் குறைவைமுடிவில்தீர்த்துவிடும். இதுபோலவே அகண்ட காஸானுபவமாகியத் வேதாந்த பரமநிலை ஸித்திக்கும்வரையில் அதற் காகப் பாடுபடும் வைதீக மார்க்கங்கள் எல்லாம், இந்யாயத்திற்கு உதாரணம். தோன்றும் விஷய விசித்திரங்கள் விடுபடச்செய்யும்முயற்சிகள் எல்லாம் மாயைமித்தையாயினும் அவைகளில் வைதிக தர்மமார்க்கங்கள் முதலில்,மனச் சஞ்சலத்தை அதிகப்படுத்தும், அதர்ம மார்க்கத்தை முன்பு கெடுத்தும் பின்னர் ஏற்படும் அகண்ட அனுபவத்தில் தாமே 'சவம் சுடும் தடிபோல்' போகும். ஆதலால் இந்தவிஷயம் இந்யாய ரஹஸ்யத்தை நன்கு விளக்கும்.

நமது சந்தா நேயர்களுக்கு

சந்தா நேயர்கள் கடிதம் எழுதும்போதும் சந்தாத் தொகை அனுப்பும்போதும் தமது விலாஸத்துக் கெதிரேயிருக்கும் நம்பரைக் குறிப்பிட்டு எழுதக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். நம்பரைக் குறிப்பிடாத பக்ஷத்தில் வீண் காலதாமதமாகும்.

மானேஜர்

உபநிஷத் ரத்தினமாலை

SUMMARY OF THE MINOR UPANISHADS

25. ராமரஹஸ்யோபநிஷத் (54)

கைவல்யஸ்ரீ ஸ்வரூபமாய் பிரகாசிப்பதாயும், அழிவற்ற தேஜோரூபமாயும் ஸமானமற்றதாயும் இருக்கிற ஸ்ரீராமபதத்தை ஆச்ரயிக்கிறேன்.

ஸநகாதி யோகிகள், மஹரிஷிகள், ப்ரஹ்லாதாதி விஷ்ணுபக்தர்கள், எல்லோரும் ஹனுமாரை அடுத்து, "ஹேவாயுபுத்ரா! 18 புராணங்களிலும் ஸ்மிருதிகளிலும், வேதங்களிலும், சாஸ்திரங்களிலும், அத்யாத்ம வித்தைகளிலும், எல்லா வித்யா தானங்களிலும், எல்லா தேவதைகளிலும், பரவியுள்ள தத்வம் எது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஹனுமார், 'பெரியோர்களே! ஸம்ஸார பந்தத்தை நீக்கும்படியான என் சொல்லைக் கேளுங்கள். இவைகள் எல்லாவற்றுள்ளும் இருப்பது ராமன் என்ற சிறந்த தத்வமே. அவரே தாரகப்ரஹ்மம், பரப்ரஹ்மம், மேலான தபஸ்,' என்று மறுமொழி கூறினர். அப்பொழுது அவர்கள், 'ராமன் அங்கங்களை எங்களுக்கு எடுத்து விளக்கவேண்டும்' என்றனர். 'தேவதா ஸம்பந்தமுள்ள ஸீதாலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ன, விபீஷண, ஸுக்ரீவ, அங்கத, ஜாம்பவந்த, பிரணவம் ஆகிய இவையெல்லாம்ராமன் அங்கங்கள். இவைகளுடன் ஸம்பந்தப்படாவிடில்ராமன் விக்னகாரணமாவார்' என்று ஹனுமார் கூற; ஸநகாதிகள், 'க்ருஹஸ்தனுக்கு எவ்வாறு ப்ரணவத்தில் அதிகாரம் ஏற்படும்? என்று கேட்டனர். அதற்கு ஹனுமார், சொல்லுகிறார்: எனக்குப் பின்வருமாறு ஸ்ரீராமரே உபதேசம் செய்திருக்கிறார். 'ஷடாக்ஷரத்தில் அதிகாரமுள்ளவர்களுக்கு ப்ரணவாதிகாரமும் உண்டு. மற்றவர்களுக்கில்லை. கேவலம் அ, உ, ம் அர்த்த மாத்ரைகளுடன் உள்ளப்ரணவத்தை ஊஹித்து ராம மந்திரத்தை ஜபிப்பவனுக்கு நான் சுபகரனாகிறேன். ப்ரணவத்தின் ரிஷி சந்தஸ் தேவதை, வர்ணஸ்தானம்,

ஸ்வரவேதாக்னி குணம். இவைகளை நாடோறும் உச்சரித்து, ப்ரணவ மந்திரத்தைக் காட்டிலும் ராமமந்திரத்தை இருமடங்கு ஜபம் செய்பவன் ராமனேயாவான். இதனால்தான் ப்ரணவம் ராம மந்திரத்திற்கு அங்கமாகக் கூறப்பட்டது மேலும் விபீஷணருக்கும் ஸ்ரீராமருக்கும் இவ் விஷயத்தில் ஒரு சம்பாஷணை நடந்திருக்கிறது. ராவண ஸம்ஹாரமான பின்பு ஸ்ரீராமன் ஸுகமாக ஸிம்மாஸனத்திலிருக்கும்பொழுது விபீஷணர் அவரை நோக்கி 'ஹே ராம ப்ரபோ! உமது அங்கங்களெல்லாம் ஸ்வல்பம் என்றீரே, அது எப்படி?' என, ஸ்ரீராமர் 'எந்தக் கொடிய பாபம் செய்தவனாயினும், என்நாமங்களை 96 கோடி தரம் ஜபித்து விட்டானேயானால் அவைகள் எல்லாம் பறந்தோடிப்போக அவன் புனிதனாவான். அவன் ஸச்சிதானந்தமாகி விடுவன் என்று மறுமொழி சொன்னார். 'இவ்வாறு செய்ய திறனற்றவன் என்ன செய்யவேண்டும்?' என்று மேலும் கேட்ட விபீஷணனை நோக்கி, 'இவ்வாறு செய்ய சக்தியற்றவன், எனது உபநிஷத், கீதை, ஸஹஸ்ர நாமம், விச்வரூபம், அஷ்டோத்தரசதம், ராமசதம், நாரதஸ்தவ ராஜம், ஹனுமார் செய்த மந்திர ராஜம், ஸீதா ஸ்தவம், ராமாஷ்டாக்ஷரீ முதலியவைகளால் என்னை நித்யம் வழிபடவேண்டும். இதனால் முற்கூறியவன் கதியே இவனுக்கும் வரும், என்று பதில் உரைத்தார்," என்று இவ்வாறு ஹனுமார் ஸனகாதிகளுக்குச் சொல்லி முடித்தார்.

இதற்குமேல் ஸநகாதிகள் தாரகப்ரஹ்மமான ராமசந்திராது மந்திர கிரமத்தைத் தங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். உடனே ராமமந்திர பேதங்கள், ரிஷிகள், சந்தஸ் தேவதை, தியானச்லோகம், ஸாதகன் நியமங்கள், ஜபங்கள், ஹோம, தர்ப்பண, ப்ராஹ்மண போஜன, ஆராதனாதிகள், இம்மந்திர பூஜாபீடமாகிய யந்த்ர பேதங்கள், இவைகளை ஆராதிக்கும் விதிகள், முதலியவைகளை இரண்டு, மூன்று, நான்கு அத்யாயங்கள் ரூபமாக ஹனுமார் உபதேசிக்கிறார்.

இதன் பின்னர் ராமமந்திரார்த்தம் கூறப்படுகிறது. 'எல்லா மந்திரங்களிலும் ஷடாக்ஷர மந்திரமே மந்திரராஜன் எனப்படும். இது அநேக பேதமுள்ளது. இதன் மஹிமையை சிவனேயறிவார் நாராயண அஷ்டாக்ஷரத்திலும், சிவ பஞ்சாக்ஷரத்திலும், அர்த்த நிலையான இரண்டு எழுத்துகள் சேர்ந்து ராம என்றாகிறது. இதற்கு ரமிக்குமிடம் என்று பொருள் கூறுவர் யோகிகள். ர என்பதற்கு அக்னி என்ற பொருளாதலால், பிரகாசம் என்று பொருள் தந்து ஸச்சிதானந்தமாகிய பரமாத்மாஎன்ற பொருளைக் கொடுக்கும். உயிர் எழுத்து பிராணனையும், மாயையையும், மெய் எழுத்து நிஷ்கள ப்ரஹ்மத்தையும் குறிக்க, உயிரும் மெய்யும் சேருவது தேகத்தோடுப்ராணன் சேருவதாகும். ஆகாசம் என்றர்த்தமுள்ளர் ஒடு ர் ஆ சேர்ந்து ரா என்றாவதன் குறிப்பும் இதுவே. ம என்பதற்கு மங்களம் என்று பொருள் அதாவது மாயையாகும். ம என்பது ஆத்மபீஜமாதலால் மாயாஸஹிதமான ப்ரஹ்மம் என்பதாகும். ரா என்ற பிந்து சிவன் ஸூர்யன் சந்திரன் ஆகிய இவர் ரூபமான புருஷனைக் குறிக்கும். இதில் ஜ்யோதிசிகை ரூபமான ம என்ற நாதம் ப்ரகிருதி. இவ்விரண்டும் ப்ரஹ்மத்தையும் மாயையையும் உணர்த்தும். ஸூர்ய சந்த்ர ரூபமான பிந்து நாதமாகி ரா மா என்பவைகள் சேர்ந்து ராமபீஜ மந்திரமாகும். இதன் ஸ்வரூபம் அக்னி, ஸோமரூபம்: சிறிய ஆலம் விதையுள் பெரிய ஆலமரம் அடங்கிக்கிடப்பது போல, ராமபீஜத்துள் ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான இந்த ஜகத் அடக்கம். ராமபீஜத்தில் இரண்டுவித அர்த்தமும் அடங்கியிருக்கிறது. மாயையிலிருந்து விடுபட்ட பீஜம் பரப்ரஹ்மம். மகாரம் முக்தியைக் கொடுக்கக் கூடியது, லக்ஷ்மி ரூபமாக விருப்பதால் ராமன் போகமோக்ஷங்களையும் கொடுப்பர் என்பதாகிறது.

'முதலிலுள்ள ரா என்பது தத் பதத்தின் பொருளுள்ளது. ம என்பது த்வம் பதத்தின் பொருளுள்ளது இவை இரண்டின் சேர்க்கையே அஸி பதப்பொருளாகும்,' என்று தத்வஞானிகள் மதிக்கின்றனர். மேலும் நம: த்வம்பதம் என்றும், ராம என்பது தத்பதம் என்றும், நான்காம் வேற்றுமையாகிய ய என்பது அஸிபதம் என்றும் மதிக்கப்பட்டு ராமாயநம: என்ற மந்திரம் உண்டாகின்றது. தத்வமஸியாதி வாக்யம் முக்தியைத் தரக்கூடியதென்றும், இம்மந்திரங்கள் போக மோக்ஷம் இரண்டையும் தரவல்லவைகள் என்றும் இருப்பதால், இவைகள் முன்னதைவிட உலகத்தவர்களுக்கு மிக ஸஹாயமானவை. இந்த மந்திரங்களில் எல்லோருக்கும் அதிகாரம் உண்டு. இது ஓங்காரரூபமாயிருப்பதால்

யதிகள் அவசியம் த்யானம் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ராம மந்திரத்தை உணருபவன் ஜீவன் முக்தனுவான், எல்லா பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுப் புனிதனுவான். ‘ஸதா நான் ராமனே’ என்று எவர்கள் உள்ளபடி அனுபவித்து வெளியிடுகிருர்களோ அவர்கள் ஸம்ஸாரபந்தம் நீங்கியவர்களே. அவர்கள் ராமனேயாகிவிடுவர்.

26. ராமதாபினி உபநிஷத் (55)

(1) முன்பாகம்

இவ்வுபநிஷத் அர்த்தமாயும், பக்தர்கள் த்யானம் செய்யத் தகுந்த சரீரமுடையவராயும், விதேஹமுக்திக்கு நிலயமாயும் உள்ள ஸ்ரீராமனே எனக்குக் கதி.

சின்மயமான மஹாவிஷ்ணு தசரதருக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்த உடன் ரகுகுலம் ப்ரகாசமுள்ளதாயிற்று. அவரும் ப்ரகாசித்தார். ஆகலால் அவருக்கு ராமர் என்ற பெயர் வந்தது. ராக்ஷஸர்கள் தமது கர்வத்தால் இவர் மூலமாக இறந்ததாலும், இவர் அழகுள்ளவராதலாலும், ராஹு சந்திரனைப் பிடிப்பதுபோல மனிதரூபமான இவர் ராக்ஷஸர்களை ஒளியிழந்து வருந்தும்படிசெய்ததாலும், அரசர்களுக்குத்தம் நடத்தையால் தர்மமார்க்கத்தையும்,பெயரினல் ஞானமார்கத்தையும் தன் த்யானத்தால் வைராக்யத்தையும்,தன் பூஜையால் ஐச்வர்யத்தையும், கொடுப்பதாலும் இவருக்கு இப்பெயர் வந்தது. இவர் பெயருக்குத் தத்வார்த்தம் ஒன்று உண்டு. நித்யானந்தம், சிதாத்மா, அனந்தம் ஆகிய இந்த ஸ்வரூபமாக விருக்கும் இவரிடத்தில் யோகிகள் ரமிப்பதால் (ஆனந்த பரவசராவதால்) இவருக்கு ராம என்ற பெயர் வந்தது. இவரே பரப்ரஹ்மம் என்று அவர்கள் மதிக்கின்றனர். சின்மயம், அத்வயம், நிஷ்களம், அசரீரி ஆகிய ப்ரஹ்மம், இந்த நிலையிலிருப்பதாயினும், உபாஸிப்பவர்களுக்காக, ரூபம் அடையும். ரூபமுள்ள தேவதைகளுக்கு ஆண் பெண், அங்கங்கள், அஸ்திரங்கள், இவைகளை ஏற்படுத்துவதும், அநேகம் கைகள், அவற்றிற்கு ஏற்ற ஆயுதங்கள், வர்ணம், வாஹனம், சக்தி, ஸேனை, முதலிய அநேக கற்பனைகள் செய்வதும் வழக்கம். இது மந்திர விசேஷங்களே. இவைகளை ஜபிக்க வேண்டும்; இல்லாவிடில் தேவதாப்ரஸாதம் வருவதில்லை. க்ரியா, கர்ம, இஜ்ய, கர்த்தா இவைகளின் பொருளை மந்திரம், விளக்கும். மனனம் செய்பவனை இவைகள் காப்பதால் இவைகளுக்கு இப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. இதற்கு யந்திரம் ஏற்படுத்துவதே இதற்குச் சரீரம். இது இல்லாமல் பூசை செய்தால் பலன் வருவதில்லை.

ஸ்வர்க்கலோகம், பூலோகம், ஜ்யோதி ஜீவன் ஆகிய இவைகளாகத் தன் ஆத்மாவே விளங்குகிறது. அது சித் சக்தியோடு கூடி முக்குணங்களைச் சேர்ந்து ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்குக் காரணமாகிறது. ஆலம் விரையில் பெரிய மாம் அடங்கிக் கிடப்பது போல ராம பீஜத்தில் ப்ரபஞ்சம் எல்லாம் அடங்கிக் கிடக்கும்.

(1) ர என்பதிலேயே மும்மூர்த்திகளும் முச்சக்திகளும் அடங்கியுள்ளன.

(2) ஸீதா ராமர்கள் ப்ரஹ்ம மயமாகவே பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள். இவர்களிடமே 14 உலகங்களும் தோன்றி நிலைபெற்று,ஒடுங்குகின்றன. ப்ரஹ்மம் மாயையால் இவ்வாறு ஆயிற்று. எல்லாவற்றிற்கும் ப்ராணன்போன்ற இவர்களுக்கு நமஸ்காரம்.

(3) நமః என்பது ஜீவாகாசம். அத்மா ராமன் என்ற பெயரால் குறிக்கப்படும். நான்காம் வேற்றுமை உருபான ய என்பது மாயை. இவை இரண்டின் சேர்க்கைதான் ராமாயநமః என்ற மந்திரத்தின் பொருள். இது எல்லோருக்கும் பயன் தருவது. ஒருவன் பெயரைச் சொல்லி அழைக்குங்கால் அவனே எதிர்வந்து நிற்கும்படி அப்பெயர் செய்வதுபோல இப்பீஜமந்திரம் ஸாதுவுக்குப் பலனைக் கொண்டுவந்துவிடும். அனந்த ரூபமான ராமன் தேஜஸில் அக்கினிக்கு ஸமானம். நிலவால் சந்திரன் விளங்குவதுபோல ஸீதையால் விளங்குகிருர். ராமன் ப்ரகிருதியாய், ச்யாமளராய், பீதாம்பரம் ஜடை தரித்தவராய், இருகை குண்டலங்கள், ரத்னமாலை முதலியவைகள் உடையவராய், தீரராய், வில்லணிந்தவராய், பிரஸந்நமுகத்தோடு ஜயசீலராய், அஷ்டலக்ஷ்மியால் விளங்குபவராய், பரமேச்வரியாகிய ஜகத்காரணியான ப்ருகிருதியை மடியில் உடையவராய்,ஸவர்ணம் போன்ற காந்தியுடையவராய், கௌஸல்யா புத்ரராய், லக்ஷ்மணர் முதலிய தம்பிகளோடு ப்ரகாசிக்கிருர். இதுதான் மூன்ரும் கோணம்.

இவ்விதம் திரிகோண ரூபமந்திரமாகிய பகவானைத் தேவர்கள்தமக்கு ராக்ஷஸர்களால் ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு ஸுகமாக விருந்தனர். இதன் பின்னர் இங்கு ராமாயணக்கதைச் சுருக்கம் காணப்படுகிறது.

ராமாயண கதா நாயகராகிய ஸ்ரீராமன் வலது புஜத்தில் ஞானமுத்திரையையும், இடதுபுறம் தேஜோமயமானமுத்திரையையும் கொண்டு உண்மையை விளக்கும் சின்மயராயும், பரமேச்வரராயும், இருக்கிறார். வலது இடது புறங்களில் பரத சத்ருக்னரும், எதிரில் சிஷ்யரான ஹனுமாரும் ஆகிய திரிகோண மத்தியஸ்தராயுள்ள ராமமண்டலத்தை எழுதி பக்தியுடன் பூஜித்து, தியானம் பண்ணுகிற ஒவ்வொருவனும் எல்லாவற்றையும் பெற்று முடிவில் பரமபதத்தையும் பெறுவன்.

பின்பாதி

முதலில் ஜாபாலி உபநிஷத்தில் உள்ளது போல அவிமுக்த ஆசிரய விஷயம் இங்கு கூறப்படுகிறது.

பரத்வாஜர்.—தாரகமென்பது என்ன? எது தாரணம் பண்ணிவைக்கும்?

யாக்ஞவல்க்யர். ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான ஸ்ரீராம நாமமே தாரகம். அ முதல் அக்ஷரம், உ இரண்டாவது, ம் மூன்றாவது, அர்த்தமாத்திரை நான்காம் அக்ஷரம், பிந்து, 5-வது, நாதம் ஆறாவது. இதுவே தாரக ப்ரஹ்மம், இதுதான் உபாஸ்யம், இது கர்ப்பம் பிறப்பு, ஜரை, மரணம், ஸம்ஸாரம் ஆகிய மஹா பாதகத்திலிருந்து தாரணம் செய்து வைப்பதால் ஷடாக்ஷர தாரகமென்னப்படும். இதை ஸதா அத்யயனம் செய்பவன் பாபங்கள் நீங்கி, ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறான். லக்ஷ்மணர் அகார ஸம்பந்தம் உடையவர்; விச்வபாவனர்; சத்ருக்னர் உகார ஸம்பந்தர், தைஜசர் பரதர், மகார ஸம்பந்தர்., ப்ராக்ஞர் ப்ரஹ்மானந்த ஸ்வரூபரான ராமர் அர்த்தமாத்திராஸ்வரூபர், ஸ்ரீராம ஸாந்நித்யவசத்தால் ஜகத்திற்கு ஆதாரமான எல்லா ஜீவராசிகளது ஸ்ருஷ்டியாதிகளுக்குக் காரணமான மூலப்ரகிருதியே ஸீதை. எல்லாம் ஓங்காரம்தான். திரிகாலதீதமானது எதுவோ அதெல்லாம் இதுவே, இதுதான் ப்ரஹ்மம்.

இந்த ஆத்மா நான்கு பாதங்களையுடையது (1) ஜாக்ரத்ஸ்தானம், வெளிப்ராக்ஞன், 7 அங்கம் 19 முகங்களை உடைய ஸ்தூலபுக்கான வைச்வானரன். (2) ஸ்வப்ந ஸ்தானம், அந்தஃப்ராக்ஞன், முன்போன்ற பாகங்களுடைய ப்ரவிவிக்த புக்கான தைஜஸன். (3) ஸுஷுப்தி ஸ்தானம் (கனவில்லாத் தூக்கம்) ப்ரஞ்ஞானகனன், ஆனந்தமயன், சேதோமயன் ஆகிய ப்ராஞ்ஞன், (4) இவன் ஸர்வேச்வரன், அந்தர்யாமி, ஸர்வஞ்ஞன், ஆதிகாரணன், ஸ்ருஷ்டியாதி கர்த்தா, உள்வெளி இரண்டு ஆகிய இவ்வித ப்ரக்ஞைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன், அதிர்ச்யன், வியவஹாரமற்றவன், எல்லா விஷயங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவன், ஒன்று என்பதை ஸாரமாக உடையதாயும், சாந்தமாயும், அத்வைத சிவமாயும் உள்ளவன், ஆகிய இந்தப்பதார்த்தமே நான்காம் பாதம்.

இம்மாதிரியான ப்ரஹ்மமே ராமசந்திரன்; ஏகாக்ரப்படுத்திக்கொண்டு மனதால் ரமிப்பவர்களே முக்தர்களான மஹா யோகிகள். மேல் போகும் விஷயம் ஜாபால உபநிஷத்தில் உள்ள வாராணஸி விஷயம் போலவே இருக்கிறது. இதனால் ராமநாம விசேஷத்தை உணரலாம். காசி க்ஷேத்ரத்தில் பரமசிவன் ராமமந்திரத்தை ஒழுங்காக உபாஸித்து ப்ரத்யக்ஷமான ராமரிடம் காசியில் மரிப்பவர்கள் முக்தி அடையக் கடவது என்ற வரத்தைப் பெற்றார். மேலும் ராமர் 'அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தில் விக்கிரஹங்கள் எங்கும் நானும் இருந்துகொண்டு எல்லோருக்கும் முக்தி கொடுப்பேன். யாரிடத்திலிருந்தாவது (பிரம்மா சிவன்) என் ஷடாக்ஷரியைப் பெற்று ஜபிப்பவர்களும், இறக்குங்கால் என் மந்திரத்தைக் கேட்பவர்களும் முக்திபெறுவர் என்றார்.

பரத்வாஜர்.—ராமர் பிரியமடைந்து தமது ஸத்ரூபத்தைக் காட்டும் மந்திரங்கள் எவை?

யாக்ஞவல்க்யர்:—பிரம்மா ஒருக்கால் ஸ்ரீராமரைத் துதித்தார். ராமர், விச்வரூபர், பூர்ணஞானானந்த ஸ்வரூபர், பரப்ரஹ்மம், அத்வைத பரமானந்தர், அகண்டாகார ஆத்மா, ப்ரஹ்மானந்தமான அமிர்தம், தாரகப்ரஹ்மம், திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபர், ஸாங்கவேதங்கள், இதிஹாஸ புராணங்கள், அந்தர் ஆத்மா, தேவாஸுர மனுஷ்யர்கள், தச அவதாரங்கள், எல்லா வஸ்துக்களாயும் இருப்பவர், ஸர்வதேவாத்மகர், ஓங்காரம், பரம புருஷர், ஆகிய இவ்வாறிருப்பவர். இவ்வாறு

ராமரை தியானம் பண்ணினால் ப்ரஹ்மக்ஞானம் பெற்று மோக்ஷமடையலாம்.

பரத்வாஜர்.— ராமமந்திர ராஜன் என்பது என்ன ?

யாக்ஞவல்கயர்,— ப்ரணவமே ராமமந்திரத்தின் ஆதி. இது ஸ்வப்ரகாசம், பரம்ஜ்யோதி, ஸ்வானுபவ ஏகசின்மயம். அடுத்தபாகம் **ராமாய** என்பது. இது அகண்ட ஏகரஸம், தாரகப்ரஹ்மம், ஸத்யானந்த சிதாத்மகம். பின்னர் **நம:** என்பது வரும். இது பூர்ணானந்தகாமானது. இந்த **ஓம் ராமாயநம:** என்னும் ஷடாக்ஷரத்தை தியானிப்பவர்கள், எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் கஷ்டங்களிலிருந்தும் விடுபவர். ஸகல காரியங்களும் மோக்ஷங்களும் கைகூடும். இது எல்லாமந்திரத்திலும் சிறந்ததாதலால் இதற்கு மந்திரராஜன் என்று பெயர்.

27. மைத்ரேயோபநிஷத் (29)

ப்ருஹத்ரதன்.—என்னும் ஒரு அரசன் உலகச்சிறப்புகள் எல்லாம் நிலையற்றவை என்று உணர்ந்து வைராக்கியத்தை உள்ளபடி அடைந்து தனது ராஜ்யத்தை மூத்த பிள்ளையிடம் ஒப்புவித்து வனம் சென்று ஸூர்யோபாஸனை மூலமாகக் கடும் தவம் செய்து வந்தார். வெகு நாள் கழிந்ததும் **சாக்யாயந்யர்** என்று ப்ரஹவித்து அவரை அணுகி எழுப்பி 'வேண்டிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்' என்று கூறினார். 'ஸத்தான ப்ரஹ்மத்தைஎனக்குக் கூறும்' என்றான் அரசன். இதைக்கூறுவது அஸாத்யமானது: வேறு எதையாவதுகேள்' என்றார் மஹான். அதற்கு அரசன் 'ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ரஹ்மா முதல் சிறு புல் பூண்டு வரையில் எல்லாம் நிலையில்லாமல் ஓயாது மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. எனக்கு நிலையில்லா வஸ்துவைப்பற்றிய ஞானம் இன்னும் உண்டாகவில்லை. இதைத் தவிர மற்றவைகளை விரும்பினால் இந்த மாறுதல்களுக்கு உட்பட்டு ஓயாது தத்தளிக்கவேண்டியதுதான். எனக்கு நீர்தான் கதி. பெரும் குற்றங்களுடைய இந்தத் தேஹத்தில் எனக்குப் பற்றே இல்லை. ஆதலால் ஆத்மா யார் என்பதைக்கூறவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார்.

சாக்யாயந்யர் பின்வருமாறு உபதேசித்தார். 'விஷயங்கள் பெருங்கேடு விளைவிக்கும், ஆனால் சிறந்தவைபோலத் தோற்றும். இவைகளில் மூழ்குபவனுக்குப் பரமபத நினைப்பே இராது. தவத்தினால் முறையே ஸத்வகுணம், மனச்சுத்தம், ஆத்ம ஞானம், நிவிருத்தி முதலியவைகள் தாமே உண்டாகும். விறகில்லா நெருப்பு அடங்கிவிடுவதுபோல மனம் அடங்கிவிடும். அடங்கி ஸத்யத்தில் நிலைபெற்ற மனதையும், விஷயஸம்பந்தமில்லா இந்திரியங்களையும் உடையவனுக்கு உண்டாகும் ஸுகதுக்காதிகள் பொய்யே. சஞ்சலசித்தமே ஸம்ஸாரம். அதைச் சுத்தப்படுத்தவேண்டும். மனத்தின் உருவமே மனிதர் உருவமும். சித்தம் தெளிந்தால் துவந்துவங்களிலிருந்து விடுதலை ஏற்படும் தனக்குள்ளேயே நிலைத்துஅழிவற்ற ஸுகம் அனுபவிக்கும்படியாகும். விஷயங்களில் சித்தம் ஊன்றிப் பதிவதுபோல ப்ரஹ்மத்தில் பதிந்துவிட்டால் இந்நிலை கைகூடிவிடும். ஸர்வஸாக்ஷி, அதிப்ரியன், மனவாக்கெட்டாதவன், ஆதியந்தமற்றவன், ஸத்தாமாத்திர சித்ரூபன், துவந்தவாதீதன், மாறுப்பெருந்தன்மை உடையவன், ஸர்வவியாபி, உபாதியற்றவன், மோக்ஷஸ்வரூபன், பரமஞானம் ஆகிய இந்த லக்ஷணங்கள் அமைந்த ஹ்ருதய கமலத்தில் தியானம் செய்யவேண்டும். நித்யசுத்த புத்த முக்தரூபன், ஸத்யன், ஸூக்ஷ்மன், ஆனந்தஸாகரன், ப்ரத்யகாத்மாவைவிட உயர்ந்தவன் ஆகிய லக்ஷணங்களை உடைய இப்பரமாத்மாவே நான்; ஸந்தேகிக்க வேண்டியதில்லை. என் நிஜானந்தத்தைப்பற்றி, ஆசாபிசாசைத்துரத்தி, ஜகத்தை ஜாலமாகப் பார்த்து, ஒருபற்றுமின்றி இருக்கும், எனக்குப்பந்தமேது? இத்தகைய எனக்கு வர்ணாசிரம தர்மம் ஏது? ஆதலால் ஸர்வஸங்க பரித்யாகம் செய்து பரம ஸுகத்தில் நிலைபெற வேண்டும் என்று சாக்யாயந்யர் கூறிமுடித்தார்.

மைத்ரேயர் கைலாசம்சென்று பகவானை நோக்கி, 'பரமதத்வ ரஹஸ்யம் யாது?' என்று கேட்டார். அதற்கு மஹாதேவர் கூறுகிறார். 'தேகமே தேவாலயம், அதிலிருக்கும் ஜீவனே சிவன். அக்ஞான நிர்மால்யத்தை நீக்கி, 'அவனே நான்' என்ற பாவனா பூஜையைச் செய்யவேண்டும். அபேதப்பாவனையே ஞானம். ஐம்பொறியடக்கலே சுத்தி. மனம் விஷய ஸம்பந்தம் நீங்கி நிற்பதுதான் தியானம். மனதைச்சுத்தப்படுத்துவதே ஸ்நானம். பிரஹ்மாமிருதமே பானம். தேகதாரணத்திற்கு பிக்ஷை வாங்கவேண்டும். தனிமையாக அபேதமுயற்சியில் நிலைக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்யும் புத்திமான் முக்தியேபெறுவான்.

'தேஹத்தில் அநேகவித அசுத்தங்கள், விஷ

யானுபவக்கருவிகள், மேலனுபவம் கைகூட வொட்டாகுணங்கள் அமைந்து கிடப்பதால் அதைத் தொட்டால் (அது நான் என்றெண்ணினால்)ஸ்நாநம். (அதன் ஸம்பந்தத்தை நீக்கி தனித்து நிற்பதை) விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. 'நான் எனது' என்ற பாவங்களே மலமூத்ரங்கள். ஞான வைராக்கியமாகிய மண் ஜலங்களினாலே வாஸனாத்ரயங் (தேகலோகசாஸ்திர வாஸனை) களைக் கழுவி விடுவதுதான் உண்மையான செளசம்.

அத்வைத பாவனைதான் பிக்ஷை உண்ணுவது. துவைத பாவனையோ உன்னத்தக்கதல்ல. இதுதான்ஸந்யாஸிக்குச் சாஸ்திரப்படியும்குருஉபதேசப்படியும் ஏற்பட்டுள்ளபிக்ஷை.சிறையிலிருந்து விடுபடும் திருடன் ஓடுவதுபோல தன்னவைகளை விட்டு புத்திமானான ஸந்யாஸி ஒதுங்கவேண்டும். அகங்காரம் என்ற பிள்ளை,பணம் என்ற ஸஹோதரன், மோஹம் என்ற வீடு,ஆசை என்ற மனைவி இவைகளை விட்டுவிட்டால் முக்தியே கைகூடிவிடும். இப்படி இருப்பவனுக்கு 'மோஹமாகிய, தாய் இறந்தாள், ஞானம் என்ற பிள்ளை பிறந்துவிட்டான். இவ்விருவகைத் தீட்டில் ஸந்தியாவந்தனம் எப்படி நடத்துவது? மேலும், என் ஹ்ருதயாகாசத்தில் சிதாதித்யன் விடாது விளங்குகிறான். அவனுக்கு உதயாஸ்தமனமில்லை. எப்படிச் சந்தியாவந்தனம் செய்வது?'என்றுஇம்மாதிரியான குதூஹல வெண்ணங்கள் ஊறிக்கொண்டே இருக்கும். குருவால் ஒன்றான முடிவு என்று எது நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளதோ அதுதான் ஏகாந்தம். தனிமையை ஏகாந்தமெனல் இங்கு பொருந்தாது. ஸம்சயம் உள்ளவர்களுக்குக் கதியில்லை. நம்பிக்கை அவசியம். கர்மத்தியாகம் பிரேஷ உச்சாரணம்(ஸந்யாஸ மந்திரம் சொல்லுதல்)ஆகியஇவைகளால் ஸந்யாஸம் ஸித்திக்காது. ஜீவபரச்சேர்க்கையால்தான் இது ஏற்படும். எவ்வளவு சிறந்தவிஷயஸுகமாயினும் அதனிடம் வாந்திசெய்த அன்னத்தினிடத்து உண்டாகும் வெறுப்பைப்போன்ற வைராக்கியம் உள்ளவனே ஸந்யாஸாதிகாரி. உடனே இவன் ஸந்யாஸி யாகிவிடலாம். மற்றவர்கள் ஸந்யாஸம் நரக வாயிலே ஒழிய வேறல்ல. ஆத்ம சிந்தை உத்தமம் ; சாஸ்திர சிந்தை மத்யமம் : மந்திர சிந்தை அதமம் : தீர்த்த யாத்திராதி கர்மங்களிடம் உள்ள சிந்தை அதமாதமம் (ஸந்யாஸிக்கு.) தண்ணீருள் ப்ரதிபிம்பித்திருக்கும் மரங்களில் உள்ள பழத்தைப்பறிக்க முயன்று ஒருவித திருப்தி யடைவதுபோலப் பலர் பிரஹ்ம விஷயமாக வீண்பேச்சுபேசி ஒருவித திருப்திபெறுவர். அத்வைதபாவனை என்ற பிக்ஷை,சிரத்தை என்ற பெண்சாதி, ஞானம் என்ற பிள்ளை இவைகளைக் கைவிடா யதி முக்தி பெறுவன். ஞானத்தில் பெரியவனே எல்லோருக்கும் பெரியவனாவான். வித்வான்கள் என் மாயையினால் மயக்கப்பட்டு, வயிற்றுப் பாட்டிற்காகக் காக்கைபோல ஞானம் கத்திக்கொண்டு அலைவார்கள். முமுக்ஷுவுக்கு விக்ரஹாராதனம் அனவசியம்.காம்யமாக முடிந்துவிடலாம். ஆதலால் யதி முற்கூறிய 'அவனே நான்'என்ற அர்ச்சனையையே உள்ளபடி செய்ய வேண்டும். இதனால் ஸமுத்திரத்துள்ளிருக்கும் குடவிஷயத்தில் உள்ளும் வெளியும் பூர்ணமாக இருப்பதுபோலவும், ஆகாயத்திலுள்ள குடவிஷயத்தில் உள்ளும் வெளியும் சூந்யமாயிருப்பதுபோலவும் உள்ள பரமநிலை கைகூடும். அறிபொருளும்,அறிபடுபொருளும்ஆகிவிடாதே. எல்லாத்தோற்றத்தையும் நீக்கியவிடத்தில் மிகுந்து நிற்பதாயும், ஸங்கல்பம் ஓய்ந்ததாயும், திருபுடி முற்றிலும் நீங்கியதாயும் தூக்கம் விழிப்பு அற்றதாயும், கல்லைப்போல மாறாததாயும் உள்ள நிலையே மேலான ஸ்வரூபம்' என்று பரமசிவன் இவ்வாறு கூறி, 'எல்லாம் நான் என்னைவிட அந்யம் வேறில்லை' என்ற அனுபவம் மனதில் தோன்றும். அனேக விதங்களை வாக்ய ரூபமாக விஸ்தரித்துரைத்து இந்த உபதேசத்தை முடிக்கிறார்.

உல்லாஸன் சரித்திரம்

ADVENTURES OF ULYSSES

ஏழாமத்யாயம்.

(தொடர்ச்சி)

*குற்றமிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றுமுலகு.*

மறுநாளுதயமான வுடனே அலஸீனன் தன்னகர்க்கு வந்திருக்கும் தேவன்போன்ற உத்தம புருஷனை யுபசரிப்பதற்கு ஊரிலுள்ளா ரெல்லாரும் ஒருங்குகூடி அரண்மனைக்கு வரல்வேண்டுமென்று முரசறைவித்தான்.

அரசனாணையின்படி பிரஜைகளெல்லாம் வந்து கூடினார்கள். எல்லாருக்கும் ஸம்பிரமமான விருந்தளிக்கப்பெற்றது. உல்லாஸன் அரசன் அரசி இருவருமுட்கார்ந்திருந்த விடத்திற்குச் சமீபத்திலே ஆஸனம்பெற்றிருந்தான். சாப்பாடு முடிந்தவுடன் ஸங்கீதம் பாட அரண்மனைப் பாடகனான தாமோதகன் தருவிக்கப்பட்டனன். தாமோதகன் கண் குருடாயினும், பாட்டில் தேர்ந்தவன். விருந்தாடிக்கு மனோற்சாகம் பிறப்பிக்கும் பாட்டுகளைப் பாடும்படி அரசன் உத்தரவு செய்ய, தாமோதகன் துரோஜாநகர யுத்தத்தில் உல்லாசனுக்கும் இதர யுத்த வீரர்களுக்கும் நடந்த வாக்குவாதத்தைப் பற்றிய கீர்த்தனைகளைப் பாடினான். விருந்தாடியாய் வந்திருப்பவனே உல்லாஸன் என்பதை அவர்களொருவருமறியார்.

தன் வீரச்செயல்களின் பெருமையையே தாமோதகன் பாடினதைக் கேட்ட உல்லாஸனுக்குத் தான் செய்த சண்டை முற்றிலும் ஞாபகத்தில் வந்து தன்னை யறியாமல் அவன் கண்களினின்று நீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகிற்று. நெஞ்சுலர்ந்து போனமையால் உல்லாஸன் பானம் வேண்ட, ஊழியக்காரர்கள் பலவித மதுக்களை அவனுக்குக்கொடுத்தார்கள். அவற்றைப் பருகினதால் கிலேசம் சிறிது நீங்கிற்று. இன்னொரு முறை பாடின பாட்டும் உல்லாஸனுடைய அற்புதமான யுத்தங்களைப் பற்றினவையால், இம்முறை உல்லாஸன் விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்தான். பாட்டைக் கேட்டவுடன் உடனிருந்து யுத்தஞ்செய்து படாத பாடுபட்டுக் கடலுக்கிரையாய்ப் போனவரை உல்லாஸன் நினைந்தழுதான். தாமோதகன் கீதத்தினால் உல்லாஸன் மனம் நொந்ததென்றறிந்த அலஸீனன் பாட்டை நிறுத்த உத்தரவுசெய்தான்.

பாடல் நின்றவுடன் ஆடலாரம்பித்தது. அதன்பின் வித்தையாடிகள் தத்தம் ஸாமர்த்தியத்தைக் கண்டோர் மனங்களிக்குமாறு காட்டினார்கள். உல்லாஸன் தன் கைத்திறத்தைப் பல வேடிக்கைகளால் வெளிப்படுத்த ஸபையோரெல்லோரும் அவனைத் தேவனோ என்று நினைத்து வியந்து புகழ்ந்தார்கள். பலநாள் இவ்வாறு ஆடல்பாடல் நடந்தேறி வருகையில் தாமோதகன் ஒருநாள் உல்லாஸன் சத்துருக்களை யுத்த களத்தில் வாளால் வெட்டித் துணித்த விதத்தைப்பாடினான். அதைச் செய்யுற்ற உல்லாஸன் முன்னிலுமதிகமாக அழவே அரசன் பாட்டை நிறுத்தும்படி கட்டளையிட்டான். ஸபையோரெல்லாரும் உல்லாஸன் மேலேயே கண்ணாயிருந்ததால் அவர்களுக்கு ஒன்றையு மொளித்தல் தருமமல்ல வென்றெண்ணி உல்லாஸன் அடியில் வருமாறு கூறலானான்:—

ஸபையோர்களே, தாமும் தமதரசனும், அவரரும் புதல்வியும் எனக்குச் செய்திருக்கிற வுபசாரங்களை நினைக்குமளவில், தங்களுக்கு என் வாஸ்தவ சமாசாரங்களைச் சொல்லாம லொளித்தல் பெரும்பாவமாகும். பாட்டுகளில் எந்த உல்லாஸன் பெருமைகளைக் கேட்டுத்தாங்கள் ஆனந்த மடைந்தீர்களோ அந்த உல்லாஸனே நான். தேவாபாதத்தால் இடுக்கண்பட்டு ஊர் போய்ச்சேராமல் கஷ்டப்பட்டு இங்கு வந்துளேன். தங்கள் நாட்டார் மாலுமித் தொழிலிற்றேர்ந்து பலவிடங்களுக்கு வாணிகஞ் செய்யப்போகின்றவரானமையால், எனக்கு ஒருமரக்கலம் செய்வித்து என்னை இதாகாவில் சேர்க்க வேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்கின்றேன். அருள்புரிவீராக."

உல்லாஸனைப்பற்றிச் சொல்லியவை கட்டுக்கதைகள் என்றும் கவிகளின் கற்பனையென்றும் அதுவரையில் எண்ணியிருந்த அலஸீனன் முதலானோர் கதாநாயகனாக உல்லாஸனை நேரிற்கண்டபோது முகமலர்ச்சி கொண்டு முன்னினும் நூறுமடங்கு அவனுக்குபசாரஞ் செய்ய ஆரம்பித்தனர். அலஸீனன், உல்லாஸனை நோக்கி, "தாம் எங்கள் நாட்டிற்கு வந்திருத்தல் எங்கள் தவப்பேறு. தமது சித்தப்படி எல்லாவற்றையுஞ் செய்வோம். எங்கள் மரக்கலங்கள் பாறைகளுக்கஞ்சாமல் பக்ஷிகள் போல ஜலத்திற் பறந்துபோகுந் திறனுடையது. இஷ்டமானால் நாளையே தாம் புறப்படலாம். தாமுள்ளவரை

யில் திருவிழாக் கொண்டாடுவோம்," என்றான்.

தன்னாலுதவி பெற்ற மஹாபுருஷன் உல்லாஸன் என்றறிந்த நஸீகாவும் பற்பலவுபசார மொழிகளை யவனுக்குச் சொல்ல, உல்லாஸன் மனமுவந்து தன் முழு சரித்திரத்தையும் ஆதியோடந்தமாய் ஸபையோருக் கொப்புவித்துத் திருப்தி செய்தான்.

நஸீகா தனக்குப் புரிந்த வுதவியினால் கிருதக்ஞதை பூரணமாயிருந்த உல்லாஸன் அவளைப் பார்த்து "பெண்கள் மணியே, உன்னால் நான் உயிர் பெற்றவன். என்குலதெய்வமே உன் மூலமாய் எனக்கு உதவிபுரியவந்த தென்னலாம். தேவர் பிரான் உனக்கு மனதிற் கிசைந்த கணவனை அளித்து உன்வயிற்றிற் பிறக்கும் புத்திரர்கள் பூபதிகளாக வென்று அனுக்கிரஹிப்பாராகவென்றான்.

'மறுநாட்காலையில் அலஸீனன் மாலுமிகளைக் கொண்டு யாத்திராயோக்கியமான மரக்கலம் ஒன்றைக்குறிப்பித்து அனேக பரிசுகளை அதிலேற்றி உல்லாஸனுக்கு விடை கொடுக்க, அவனுங் கப்பலிலேறி ஜன்ம பூமி ஸமீபித்திருப்பதை நினைந்து மனவெழுச்சி யுடனிருந்தான். கப்பலோ, உத்தம வீரனாகிய உல்லாஸன் தன் மேலேறி யிருக்கின்றானென்னும் ஆனந்த மேலிட்டுக் குதித்துக் குதித்துக்கொண்டு அலைகளைத் தாண்டிச் சென்றது. ஸதாகாலமும் மனக்கிலேசமும் சத்துருக்களோடு யுத்தமுமாயிருந்த உல்லாஸன் அன்றைக்கு எல்லாக்கவலைகளையுங்கடந்தவனாய்க் கண்களை மூடி ஆனந்தமான தூக்கம் தூங்கினான். உடம்பு சற்றும் அசையாமல் நித்திரை போனமையால் உல்லாஸனுக்குப் பிராணனிருக்கிறதோ இல்லையோ எனச் சந்தேகமுஞ் சிலருக்குண்டாயிற்று.

ஆழ்ந்த நித்திரையிலிருந்த உல்லாஸனை மாலுமிகள் எழுப்பாமலே, இதாகா துறையில் கப்பல் வந்தவுடன், அவனை கப்பலினின்று மிறக்கித் துறையிலிருந்த குகையில் அவனைத் திரும்பவும் படுக்கவைத்து அலஸீனனளித்த பரிசுகளையெல்லாம் அவன் பக்கத்தில் குவித்துத்தம்மூர்க்குப் பிரயாணமானார்கள். வழியில், அந்தோ, அந்தக் கப்பலோட்டிகளுக்கும் கப்பலுக்கும் ஸம்பவித்ததைச் சொல்ல நாஎழவில்லை. வருணன் எவனைக்கொன்று கோபந் தணிய எண்ணியிருந்தானோ, அவனைக் கப்பலோட்டிகள் தமது ஸாமர்த்தியத்தினால் உயிர்ச்சேதமில்லாமல் சுதேசத்திற் சேர்ப்பித்த பாவத்திற்குத் தண்டனையாக அவ்வாட்களையும் கப்பலையும் கல்லாகச் சபித்தனன். வருணன் கோபத்திற்கு அவை இன்னும் சாக்ஷியாக இருக்கின்றனவாம். பேஷியாதேசத்தவர் அன்றுமுதல் அன்னியரைத் தமது கப்பலிலேற்றி யாத்திரை செய்வதை நிறுத்திவிட்டனராம்.

உல்லாஸன் இதாகா கரையிற்சேர்ந்து சிறிது பொழுதானபின் விழித்துக்கொண்டு சுற்றுமுற்றும் பார்க்கையில் முன்பின்னறியாத நாட்டிற்கு வந்திருப்பவனாக எண்ணி மனங்கலங்கி பேஷியா மாலுமிகள் செய்த வஞ்சனை யென்று நிருணயித்துக் கடவுளை நோக்கித் தன் குறைபாடுகளை முறையிட்டுக்கொண் டிருக்கையில் பக்கத்தில் அலஸீனன்கொடுத்த பரிசுக் குவியல்க ளிருப்பதைக் கண்ணுற்று மாலுமிகள் பொன்னை யபகரிக்க எண்ணினவர்களல்ல வென்று உறுதிப்பட்டமையால் ஒருவழியுந் தோன்றாதவனாய்த் திகைத்தான். தாயை யறியாத பிள்ளையும் பிள்ளையைத் தெரிந்துகொள்ளாத தாயு முலகிலுண்டோ? தான்வந்திறங்கியிருந்த நாடு இதாகா வென்பதை உல்லாஸன் தெரிந்தானில்லை. உல்லாஸன் புத்திக்குக் கலக்கமுண்டாக்கினது மினெர்வாயென்னுந் தேவதைதானென்றுஞ் சொல்லலாம். வெகுகாலந்தேடின பொருள்கிடைத்ததனா லுண்டாகும் ஆனந்தம் உல்லாஸனுக்கு அதிகமாய்த் தோற்றுவதற்குஅந்தத்தேவி சற்று மனக்கலக்கத்தைத் தந்தனளோ?

கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விடப்பட்டவர்கள் போல் உல்லாஸன் மனக்கலக்க முற்றிருக்குங்கால் பட்டாடையுடுத்த பாலிய இடையன் ஒருவன் அவனெதிர்ப்பட்டான். இருவரும் பரஸ்பர உபசாரமொழிகள் கூறினபின், உல்லாஸன் சிறுவனை நோக்கி "நான் இருக்கும் பூமி ஒருகண்டத்தின் பாகமோ, தீவோ? இவ்வூர்க்குப் பெயரென்ன?" என்று வினவ, இடையன் உல்லாஸனுடைய தெரியாமையைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, "இந்தவூரின் பெயர் உலகப்பிரஸித்தமாயிற்றே; இதை நீர் அறியாமலிருப்பது ஓர் புதுமை. மலைப்பாறைகள் அடர்ந்த பூமியாயிருப்பினும் உணவுப்பொருள் ஸம்பிரமமாக இங்கு விளைகின்றது. குறை ஒன்றுமில்லை. ஆறுகளும் ஊற்றுகளும் இங்கு மிகுதியாகவுண்டு. இவ்வூருக்கு இதாகா என்று பெயர்," என்றான்.

உல்லாஸனுக்கு இதாகா என்னும் நாமம்

செவியிற் பட்டவுடனே உண்டான ஸந்தோஷத்திற்கு அளவில்லை. ஆயினும் தன்னுள்ளத்திலுதித்திருந்த ஆனந்தத்தைப் புறம்பே காட்டாமல் இடைப்பிள்ளையிடத்தில் "நான் அயலூரான்; கிரீடாவிலிருந்து பேஷியர் நாட்டுக் கப்பலில் இங்குவந்தேன்; கடும்புயலி லகப்பட்டு உயிர் பிழைத்தவன்" என்று பொய்யாகச் சொல்ல, இடைப்பிள்ளை உல்லாஸனோடு வெகுகாலம் பழகினவன்போல அபிநயித்து "நீ செய்வது கள்ளனைக்குள்ளன் ஏமாற்றினது போலிருக்கிறது. ஆபத்து ஒன்றுஞ் சம்பவிக்கமுடியாத இடத்திலும் நீ கபடமாய் நடப்பது எதற்கோ? ஜன்மபூமியிற் காலடி ஒன்று வைத்தவுடனே பொய்யைத் தான் சொல்லுகிறதென்று உனக்குப் பிரதிக்கினையா? உன்னை யறியோமென் றெண்ணுகிறாய் போலும்," என்று வெருட்டிப் பேசினான்.

இது காறும் தலை நிமிராமற் பேசின உல்லாஸன் தலை நிமிர்ந்து இடைப்பிள்ளை நின்ற இடத்தைப் பார்க்குங் கால் இடைப்பிள்ளை ஒருவனுமங்கில்லை. அவனிருந்த ஸ்தானத்தில் ஸர்வாபரண பூஷிதையாய் ஒரு பெண் நின்றாள். அந்த க்ஷணமே உல்லாஸன் அப்பெண்ணைத் தன் குலதேவதையாகிய மினெர்வா வென்றறிந்து உடம்பு மயிர்க் கூச்செறிந்து நாதழுதழைத்துமனந் தடுமாறி நின்றான். துரோஜாநகரயுத்தத்தில் தனக்குத் துணையாயிருந்து சென்ற சண்டைகளிலெல்லாம் ஜயத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷித்த உலகமாதாவானமினெர்வா தனக்கு மறுபடியும் பிரஸன்னமானதால் மனம் பூரித்து,

வளம்பெறு ஞானவாரி வாய்மடுத்து
மண்ணையும் விண்ணையுந் தெரியா
தளம்பெறுந் துரும்பொத் தாவியோடாக்கை
யானந்தமாகவே யவந்தேன்
களம்பெறு வஞ்ச நெஞ்சினர்காணுக்
காக்ஷியே சாக்ஷியே யறிஞர்
உளம்பெறுந் துணையே பொதுவினினடிக்கு
முண்மையே யுள்ளவா றிதுவே.
உள்ளமே நீங்காவென்னை வாவா வென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமே பொழியுங்கருணைமான் முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள் விளக்கே
கள்ளமே தாக்குந்தா வெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்த பாழ்மாயப்
பள்ளமே வீழா தெனைக்கரை யேற்றிப்
பாலிப்பதுன்ன ருட்பரமே.
பரம்பரமாகிப் பக்குவம் பழுத்த
பழவடியார்க்கருள் பழுத்தச்
சுரந்தினி திரங்குந் தானகற்பகமே
சோதியே தொண்டனேனின்னை
யிரந்து நெஞ்சுடைந்து கண்டுயில் பெறும
விருந்தது மென்கணிவிருட்டைக்
கரந்து நின்கண்ணுற்றுயில் பெறல் வேண்டிக்
கருதினேன் கருத்திது தானே.
என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம்,
புன்செயன் மாயை மயக்கினென் செயலாப்
பொருந்துவேன ஃதொருகாலம்,
பின்செயல்யாது நினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனன்னிலை பெறநின்
றன்செயலாக முடித்திடல்வேண்டும்
சச்சிதானந்தசற்குருவே,

என இவ்வாறு பலமுறை மினெர்வாவை வழுத்தி அத்தேவதையை நமஸ்கரித்துத் தன் அபராதங்களை யெல்லாம் க்ஷமிக்கும்படி கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டான்.

ஊன்கண்மறைந்து ஞானக்கண் தேவி அருளாற்கிடைத்தவுடன், தான் நின்ற நிலம் இதாகாவென்றும் அங்குள்ள மலைகளும் நதிகளும் தான் முன்னறிந்தவை யென்றும் ஐயமறவிளங்க, உல்லாஸன் ஆனந்தத்தோடு பூமாதேவியை நமஸ்கரித்துக்கலி தீர்ந்தான்.

கே. வேங்கிடராமய்யர். பி. ஏ.

அநுபோகத்தால் சொல்லும் புத்திமதி.—நம்முடைய தேசத்து வியாபாரிகளுக்கு வியாபார விஷயமாய் எவ்வளவு சொன்னாலும் அடியில்கண்ட விஷயங்கள் தேவைதான்.

1. எவனுக்கானாலும் நீ கடன் கொடுக்கவேண்டியிருந்து அவன் எப்பொழுது வேணுமானாலும் மென்னியைப் பிடிக்கும்படியான ஸ்திதியில் நீ இருந்தால் உடனே நீ தகுந்தஜாக்கிரதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

2. உன் சிநேகிதனோடு ஏதாவது வியாபாரம்வைத்துக்கொள்ளும் பட்சத்தில் பிறத்தியானிடம் வியாபாரம் செய்தால் எப்படி தஸ்தாவேஜ் ஏற்படுத்திக்கொள்வாயோ அப்படியே, தஸ்தாவேஜ் ஏற்படுத்திக்கொள். வியாபாரத்தில் தாக்ஷண்யப்பட்டால் தனம் நாசமாகும்.

3. உன்கடை சிறியதாயிருந்து ராஜபாட்டையில் இல்லாமல் பக்கத்து சந்துக்களிலிருந்தால் நீ விற்கும் தின்பண்டம்கொஞ்சம் திறமாயிருந்து வந்தவர்களுக்கு கொஞ்சம் நன்றாய் எடுத்துக்கொடுத்தால் எல்லாரும் தேடி வருவார்கள்.

4. நீ என்ன மரியாதையாயிருந்தும் உன் வியாபாரத்தை பைரங்கப் படுத்தியும் பக்கத்துக் கடைகளில் வாங்கும் வாடிக்கைக்காரர்கள் உன் கடைக்கு வாராதபக்ஷத்தில் பக்கத்துக்கடையில் வாங்குகிறார்களே வாங்குகிறார்களே என்று சொல்லி |துக்கிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை.

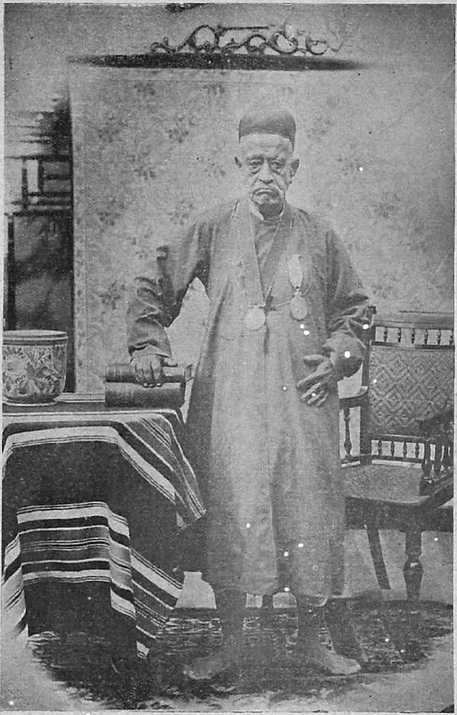

கனம் திவான்பஹதூர், ரகுநாத ராயரவர்கள் ஸி எஸ். ஐ.

கனம் திவான்பஹதூர் ரகுநாதராயர் அவர்கள் ஸி. எஸ். ஐ.

DEWAN BAHADUR R RAGUNATHA ROW C. S. I. (A LIFE SKETCH)

"கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாற்
றென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு"

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. உலகில் பிறந்தார் எல்லோரும் தாம்செய்யவேண்டிய கடமைகள் பல உண்டு. அவைகள் பலவகைத்து. தமது ஜனங்களின் மனத்தை விசாரித்தல், உலக ஸங்கத்தின் விருத்திக்குழைத்தல், யாவரையும் உயர்ந்த முயற்சித்தல், தீமையை வெருட்டி நன்மை வேர்விழ இடம்தால், இது முதலாகிய செயல் உலகில் பிறந்து அறிவொடு விளங்கும் ஒவ்வொருவருடைய கடமைகளாகும். இக்கடமை சட்டங்களிலாகிய செயல்களிலொன்றன்று. ஆயினும் தெய்விகச் சட்டத்தில் பதிந்து யாவர் மனத்திலும் விளங்கி, அவரது உண்மையுணர்வை வளர்ச்சியடையச் செய்து, பொது நன்மைக்குழைக்கும்படித் தூண்டும் குணம் வாய்ந்தது அது எல்லோரிடத்தும் சைதன்யமாக விளங்குவது. அவ்வரது குணவிசேஷங்களின் அளவிறக்கமைந்து நிற்கும். கடமையென்னுந் தருமத்தை ஐயமற உணர்ந்து ஒழுங்கோடு விளங்கினவர் சிலரே. ஏனையோர் அதன் வழிகொளாது வீணே காலங்கழித்துள்ளார்கள். அது அவரது அபக்வ ஞானத்தைக் காட்டும். கடமையென்னும் நிலையை நன்குணர்ந்து, ஆவி, யுடல்பொருள் முழுதும் அதற்கேயளித்து உழைத்து வந்த கனம் ஸ்ரீ திவான்பஹதூர் ரகுநாதராயர் அவர்கள் ஸி. எஸ். ஐ. தேஹவியோகமானது இந்நாட்டை இருளில் ஆழ்த்தியது. அவரது வாழ்க்கையின் 82 வருஷங்களும் பொது நன்மைக்கே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. எவர் வீட்டிலும் தென் இந்தியப்பெரிய கிழவன் என்னும் ஆசைப்பெயருடன் விளங்கி வந்தனர். இவரது வாழ்க்கை முழுவதும் முயற்சியின்றி சோம்பரோடு காலங் கழித்தநாள் ஒன்றுங்கிடையாது.

இவர் 1831 ௵த்தில் பெருமைதங்கிய மஹான்களையே அளித்துவந்த பெரியவம்சத்தில் தோன்றினர். அவ்வம்சம் மஹாராட்டிரத் தலைவன், சிவாஜியின் உடன்பிறந்தான் தஞ்சாவூர் வந்ததும் பூனாவிலிருந்து இங்கு குடியேறியது. இவர் தேசஸ்த பிராஹ்மணர். இவர் தந்தை திருவாங்கூர் திவானாகவிருந்து பின் மைசூரின் ரெவின்யூ கமிஷனராக இருந்தனர். இவர் சிற்றப்பனும் திருவாங்கூரில் திவானாக இருந்தனர். பெயர்பெற்ற திவான் மாதவராவ் அவர்களும் இவருடைய முதல்தலை முறைபங்காளி. இத்தகைய நற்குலத்தில் உதித்து முதலில் பெங்களூரில் படிப்பையடைந்து பின் "ஐஸ்கூல்" என்று விளங்கிய சென்னை இராஜாங்க கலாசாலையில் படித்தனர். இவர் உடன்படித்தவர்கள் எல்லோரும் பெரும்பதவியடைந்தனர். படிப்பு முடிந்ததும் தனது நிலங்களை பாதுகாக்க முழுமனத்துடன் வந்து சொத்துகளின்மேல் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தார். இது இவர்க்கு சில விஷயங்களில் அநுபவம் பெறச் செய்தது.

பின் இவர் தஞ்சையில், 1856௵ பிளீடர் டிப்ளமாபெற்றதும், கலெக்டராபீசில் 'டிரான்ஸ்லேடர்' வேலையில் அமர்ந்து படிப்படியாய் டெப்டீ கலெக்டர் பதவியை அடைந்தார். இவருடைய திறமையைக்கண்ட அப்பொழுதிய கவர்னர் டிரவெலியன்துரை யவர்கள் மிக மகிழ்ந்து இவர் மூலமாக தென்னிந்தியா ரெயில்வேக்காக நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கும்படி ஏற்படுத்தி மிக சந்தோஷம் அடைந்தார். இவருடைய பக்ஷபாதமின்மையும் அறிவும் ஒழுக்கமும் இதற்குள் எங்கும் பரவியது. அப்பொழுது தான் இவர் மஹாராஜ ஹோல்காரின் இந்தோர் நாட்டு திவானாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவருடைய திட அபிப்பிராயமும், வாய்மையும் அவரை அவ்வேலையில் நெடுநாள் இருக்கச்செய்யவில்லை. பின் மற்றும் சென்னை ராஜாங்கவேலைக்கு மீண்டு 1888௵ "பின்சின்" பெற்றார். இதன்பின் இவர் வாழ்க்கைமுழுதும், இந்தியாவின் பொருட்டே செலவிடப்பட்டது.

இவருடைய பெருமையைக்கண்டு ராஜாங்கத்தார் 1877-ம் ௵ இவருக்கு ராவ்பஹதூர் என்னும் பட்டமும், 1909௵ இந்திய தாரகா நேசன் (ஸி. எஸ். ஐ.) என்னும் பட்டமும் அளிக்கப்பட்டது. மார்லி துரையவர்களின் ப்ரேரேபணைப்படிக்கு முதல்கூடிய சட்டநிர்வாக ஸபையின் அங்கத்தினராக ஏற்படுத்தப்பெற்றனர். அந்த சபையில் வயது முதிர்ந்திருப்பின் தனது ஊக்கம் குன்றாது தனது அநுபவத்தின் சக்திவிசேஷத்தால் பல சிறந்த கேள்விகள்கேட்டு ராஜாங்கத்தை சீர்திருத்த முயன்றனர். இவர் கூறிய மொழிகளுக்குத் தனியாக கௌரவதை ராஜாங்கத்தாரால் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததும்

சட்டசபையின் சென்ற மீட்டிங்கில் கனம் அட்கின்ஸன் துரையவர்கள் ராயரவர்களின் பெருமையைக்கூறி அவரது மொழிக்கென்றும் சிறந்த கௌரவதை கொடுக்கப்பட்டுவந்ததென்று கூற கனம் சிவஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள் அதன் பெருமையை விரித்து கூறினர்.

இவர் ஒருவரே உபகாரச் சம்பளம் (Pension) பெற்று,ஸுகமாக காற்காலில் படுத்துறங்காமல், ஊர்வேலையின்வாயில் தானே பட்டு தினந்தவறாது தேசநிலையை உணர்ந்து, பத்ரிகைகளுக்கு நாள் தோறும் கடித மூலமாக தனது அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு தள்ளாவயதிலும் பொது ஜனங்களுக்குழைக்கவேண்டு மென்னுங் கடமையை மேல்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தவர். இதுமாத்திரமன்றி வைதிக விஷயங்களில் மிக உழைத்தவர். ஆசாரசீர்திருத்தங்கள் பலவேண்டும் என்றும் தைர்யமாகக் கூறியவர். ஆனால் அது தேசாசார வழியிலே ஆகவேண்டும் என்னும் பிடிமானங்கொண்டு விளங்கினவர். தெய்வ பக்தியில் சிறந்தவர். இவர் இராஜாங்கதந்திர விஷயங்களில் நேரில் தானுகவே நுழையா விடினும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்கூட்டத்தை இவர்தான் முதலில் உண்டாக்கியவர். மயிலாப்பூர் ரானேடே புஸ்தகசாலைக்கு தனது நிலத்தைக் கொடையாக அளித்தனர். 1908-ம் ஸு இவரது 78-வது வருஷ வைபவம் கொண்டாடியகாலத்து தனது புஸ்தக பண்டாரத்தை முழுதும் ஜனங்களுக்கு நன்கொடையாக அளித்து, அதற்கு நிலைத்திருக்கும் இடத்தையும் தந்து, அப்புஸ்தகாலயத்தின் நிர்வாஹத்திற்காக 10000 ரூபாய்களும் தனித்தளித்தனர். இக்காலத்துதான் ஜனங்கள் பெரிய கிழவன்" என்னும் ஆசைப்பட்டம் அவர்க்கிட்டதாகும். நந்தன் சரித்திரத்தில் வந்த பெரிய கிழவன் பெருமையின் வழியே கொண்டாற்போல நமது பெரிய கிழவனரும் நன்மைக்கே உழைத்து வந்தார். அவருக்கு ஜனங்களிட்டபட்டம் சிறிதும் தகாததாகாது.

இவர் வைதிகர்களது சாஸ்திரப் பயிற்சியையும் பளித்து தனது வியாக்யானங்களை வெளிப்படுத்த ஆரம்பித்தது அவர்க்கே ஆச்சரியமாகும். ஆயினும் மத விஷயங்களில் அவர் கொண்ட சில அபிப்பிராயங்கள் சிறிது தவருயிருப்பினும் பிறரது மாயாவலைக்குள் சிக்கி அவர் சொல்வதே நியாயமென்றும் அவரோ தெய்வமென்றும் அவர் ஒருநாளும் விளங்கவில்லை. இதற்கு அவரது மாருத மன ஸாக்ஷியே காரணம். பிறரது துன்பத்தை பொழிக்கவேண்டுமென்பதே கவலை. தவறி விட்டவர்களை நல் வழியில் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதே அவர் அபீஷ்டம். தேர்ந்த உணர்ச்சியின் அநுபவத்தால் ஜனங்களுக்கினியவை செய்யக்கூடிய வல்லமையுடன் அவர் நன்மைக்கே உழைத்தவர். கிருஷிகர்களது மேம்பாட்டிற்காக மன்றுடினவர். சாகுபடியின் உயர்விற்கு உத்ஸாகத்துடன் நாள் தவருது எழுதினவர். ராயல் கமிஷன் கூட்டத்தார் முன் மிகுவிசித்திரமாக தனது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட அக்கூட்டமிவரது அபிப்ராயமே சிறந்ததென எடுத்துக்கொள்ளச் செய்து உழவின் உயர்வை விருத்தி செய்யும்படித் தீர்மானங்கள் செய்ய இடந்தந்தனர்.

இவ்வாறு என்றும் ஜனங்கள் ஸுகத்தையே நாடி 82-வயதுவரையும் உழைத்து, அவ்வுழைப்பினிடையில் காலவலத்தின் மஹிமையால் மோக்ஷ நகரமடைய நேர்ந்திடினும் அவரது செய்கைகள் எல்லோருடையக் கண்கள் முன் நின்று நாட்டியஞ்செய்து அவரது நடையை ஒற்று ஒழுகமனமூட்டி, எங்கும் ஜனங்களின் நலத்திற்கே உழைக்க சக்தியூட்டுமென்பதிற் கையமில்லை. அவர் நீங்கியது துயரமே. ஆருத துக்கம் தான். "அருகுசாயை போல்வாழும்" ராயர் தேஹவியோகமானதைப்பற்றி "மருகி சோக மூள்வதில்" பயன் என்ன? வீணே மெலிந்து துக்கமடைவதில் பிரயோஜனம் என்ன? அவரது உரவினர் துக்கமும், அவர் அன்பினருற்ற துக்கமும் அநுதாபத்திற் கிடந்தரினும், அவர்கள் பால் அநுதாபத்தை விளக்குவதற்கு ராயர் அவர்களது நடையைப் பின்பற்றவே பெரும் வழியல்லவா? மதியூகத்தாலும், வல்லமையாலும், முயற்சியாலும் தனக்கிணையல்லாது வாழ்ந்த பெரியோன் விதியின் வழிக்குடன்பட்டதும், பென்ஷன் பெற்று விளங்குமநேகர் 'செல்வக்கள்ளாட்டயர்ந்து வீணே காலங்கடத்தாது தம்முள் கொஞ்சம் சோம்பிரின்மையை ஆவேசித்து ஜனங்களின் நன்மைக்காகவும், ராஜாங்கத்தின் பெருமைக்காகவும் விளங்கி தம்முயற்சியில் இம்மியும் இலாது தாமதம் முதலிய குணங்களை கருவறுத்து விளங்குவதைக் காட்டிலும் பெரிய ஞாபகச்சின்னம்வேறுராயர் அவர்களுக்கு வேண்டுமா? ஏனையோர்க்கும் அதுவே பொருந்தும்.

அநுபவத்தின் வழியால் அனைத்தையும் தன்

வழிக்கொண்டுதேசத்திற்கும்,ராஜாங்கத்திற்கும், ஜனங்களிற்கும் தன்னிடம் ஒரே விதமாக அன்புண்டாகுமாறு நடந்த ராயர் அவர்களின் மரிப்பால் இனி இந்திய ஸமூஹத்தில் சீக்கிரத்தில் மறைக்கமுடையா இடைவெளி யுண்டானதைப் பற்றி யாவருமறிந்திருப்பார். அதை விரித்து நாம் கூறுவது மிகையாகும். போன உயிர் ஸுகமாக நல்லோன் அபிநிவேசத்தால் உண்டாகிய பெருமையோடும், ஜனங்களின் ஆசீர்வசனங்களோடும் ஸுகமாக ஸுகமடைய வேண்டும் என்பதே எல்லாருடைய அபீஷ்டமும். ஓம் சாந்தி சாந்தி: சாந்தி :

கலப்படஞ் செய்யப்பட்ட பால்.—லாபத்தை உத்தேசித்து உணவுப்பொருள்களைக் கலப்படஞ் செய்வது மிகவும் ஸாதாரணமாக விருக்கிறது. பப்ளிக் அனலிஸ்ட் அதாவது பரிசோதகர்களிடத்தில் வரும் கலப்படஞ் செய்யப்பட்ட உணவு பதார்த்தங்களில் முக்கியமானது பால், வியாபாரிகளும், விற்பவர்களும் பாலைக் கலப்படஞ்செய்ய பின்வரும் முறைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அனுஷ்டிக்கிறார்கள்.

1 பாலில் ஜலத்தைச் சேர்த்தல் இது மிகவும் ஸாதாரணம். அனேகமாய் கறக்கும் ஸமயத்தில் ஸமீபத்திலிருந்து வாங்கினலொழிய நல்ல பால் கிடைப்பது அரிது.

2 பாலிலிருந்து வெட்டை எடுத்துவிடல். பாலைக் காயவைத்து மேலாக நிற்கும் ஆடையை யெடுத்துவிட்டு நல்ல பாலென்று சிலர் விற்கிறார்கள். யந்திரத்தால் பாலிலுள்ள எல்லாக் கொழுப்பையும் எடுத்துவிட்டு வெடுத்த பாலை நல்லபாலென்று வேறு சிலர் விற்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் வெடுத்த பாலை நல்ல பாலுடன் கலக்கிறார்கள். பாலிலிருந்து வெட்டை யெடுத்துவிட்டு ஜலத்தையும் சேர்க்கிறதுண்டு.

3. பால் ரொம்ப நாளைக்கிருக்கும்படி போரிக்ஆஸிட் அல்லது வெண்காரத்தைச் சேர்த்தல். சிலர் "பார்மலின்" என்ற கெடுதலான சரக்கைச் சேர்ப்பதுமுண்டு.

4. பால் வாங்குபவர்களை ஏமாற்றவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் பார்வைக்குத் தடிப்பும் நல்ல நிறமும் கொடுக்கக்கூடியதுமான பதார்த்தங்களைச் சேர்த்தல்.

சில பசுக்கள், பாலில் எவ்வளவு கொழுப்பு, சர்க்கரை, ஜலம் முதலியவை யிருக்கவேண்மோ, அவ்வளவு அளவுள்ள பாலைக் கொடுக்கிறதில்லை, இதற்குக் காரணம் சொந்தக்காரர்கள் அவைகளுக்கு ஸரிவர தீனிபோடாமலிருப்பதாலும், அவைகளை ஸரிவர வனிக்காம லிருப்பதாலுந்தான். இதனால் பாலில் கொழுப்பு குறைவாகவாவது அல்லது தண்ணீர் அதிகமாகவாவது இருக்கிறது.

நாகாநந்தம்
NAGANANDAM: A CLASSICAL DRAMA

நாயகன்.—அதைத் திரும்பத்திரும்பச் சொல்வதில் என்ன பிரயோஜனம்? அதை நான் நடத்தையாலே விளக்குகிறேன்.

கிழவி.—(தலைமேல் கைகுவித்து) மகனே! நீ நெடுநாள் வாழ்க! [யென்

நாயகன்.—இரையென் றுணர்த்து மிருவுடை நம்மை
கைக்கொடு மம்ம! கருடர்க் குணவாவன்
நம்மகன் றனது சும்மைதீர் பொருட்டே!

கிழவி.—(காதை பொத்திக்கொண்டு)கொடு[illegible] யொழிக்கப்படட்டும்! மகனே' சங்கசூடன்போல் நீயும் எனக்கோர் மகன்தான்! நீ சங்கசூடனிலும் சிறந்தவனே ;—உற்றார் உறவு யாவராலும் துறக்கப்பட்ட என்மகனைக் காக்க உன் உடலையே அளிக்க விரும்புகிறாய் அதனால்.

சங்கசூடன்.—(துன்பத்துடன்)
அகோ! யிம் மகானவர் மனிதர் யாரினும்
புகாமனம் கொண்ட புண்ணியன் கண்டாய்!
கோசிக னென்னுந் தேசிகன் அவன்றான்
பாசியூன் தின்றதும் பறையன் போலன்றும்,
கோதமனன்று குறையில் நடி கங்கனென்
ஈகை யாளனை மாபகை வீழ்த்தியதும், அதனால்
கருடன்றானும் அருடனைத் துறந்து [தாம்
நித்தமோர் நாகம் கைத்துண்ப துண்பதுவும், இவர்
தம்முடற் பாசத் தம்ம னோரை
துன்பாற் றியாங்கன்றி துணையென வந்து
அன்பெனும் பாச வன்மையின் பெருக்கால்
தன்னுயி ரதனை மன்னுதரும்பெற
என்னுயிர்க் காக்கக் கொடுத்திடு மென்னே!

(நாயகனை நோக்கி)
பெருமையிற் பெரியோய்! கேளா துன்னுயிர்
ஒருமையேன் பொருட்டாய் ஒரு ஞாயமின்றி
இரக்கப் பெருக்கில் ஈந்திட நினைத்தனை,
நன்றே! ஆயினு முன்றன் எண்ண
மகற்றுதி யீண்டு மாலோ யுணர்க!
தகவி லெனைப்போல் தன்மைய ரநேகர்
புகைகொள் மனத்தினோர் பூதலத் தநேகர்
பிறந்துளார தாமும் மிறத்தலு ஞாயமே—அதான்று
பிறர்தமக்குயிரும் பெற்றியினீயும்
அறந்தரு வுருவா மன்பினு ளர்தாம்
ஆயிரத் தொருவரி லடைவது மரிதே—அதனல்
பாயிரு ளகற்றும் பனிமதி யாமென
நோயிரு ளகற்றி நர்தருங் கருணை
ஈாய்கதிர் பாப்புங் காவல வகற்றுதி
தாய்மனங் கொண்ட துணிவகைதை யொல்லென.

நாயகன்.—(சங்கசூடனது கையைப் பிடித்துக் கொண்டு) அரச சங்கசூட!

நன்றன் றனக்கு நாடென் வழியில்
இடருண் டாக்குதலேண்கொள் என்மனத்தே
கொண்ட விருப்பத்தை கண்டிட வலைந்து
அமய மமைந்து மதைவிட லாமோ?
தமெதணங் தன்னைத் தடுத்திடும், தடுத்தென்
நன்றி செயக்கொண்ட நன்னெறி யோங்கிட
கொலைக்குறி யாய கலைகளைத் தருவையே!

சங்கசூடன்.—

ஆர்வலிச் சிறந்தோய்! அபாயக் கடங்கா
சீரகங் கொண்டு செறுதின் படைகுறாஉ
மாரிய வாளா நெஞ்சகம் நைவிரென்?
சங்க வெண்மையின் சங்க பாலர்தம்
செங்குலப் பெயர்ப்பட செய்குமென்? செய்தச்
சங்கசூடன்றான் தங்குலங் கறைபடச்
செய்வனோ? செய்கலன். செய்தா நன்மை
செய்வையேல் செய்குதி தொல்கிழத் தாயிவளை
ஓயாக் கவலையின் உறுபிணிப் பாற்பட்டு
மாயா வகையின் மகிழ்வடையுமாறே!

நாயகன்.—எண்ண வேண்டியதென்? என்வழிக்காண் [டிலை?
நண்ணி யுன்னிடத் தேநலத் துளதன்றே.

சங்கசூடன்.—அது யாது?

நாயகன்.—உன்னுயிர் மாளின் தன்னுயிர்மாய்த்தும்
உன்னுயிர்வாழ்ந்திடில்தன்னுயிர்வாழ்ந்திடும் அவளை
உயிரோடு வாழ உன்னுவை யேயென
துயிர்கொடு காத்திடு முபாயம்இதுவே—அதனால்
கொலைக்குறித் தன்னைக் கொடுத்திடும்,
கலைத்தனைப் பூண்டக் கற்பாதை எறுவன்
நீயுமிவ் விடம்விட்டு தாயுடன் செல்குக,
கொலைக்கள மருகு நிலத்திடில் மடைமை
குணத்தான் பயங்கொடு மயங்கிக் கொடிய
பிணப்பெருந் தின்பத்து படினும் படலாகும்
பறவைக்கோமான் பாழ்ங்கூர் அலகான்
நெறிகொண் டிற்ற வுயிர்த்தசை நிறைந்து
யாணர்க் குருதி ஆறுது சிந்தி
காற்றிற் பரந்திட கங்கமு காகமும்
மாற்றலின் றிரிந்து கொக்கரித் தார்த்து
கூட்டங் கூடி வானிற் கவிந்து
விகங்கக் குடையென் றியாவரும் விளம்ப
ககன வீதியின் வரூஉம் புதுவூன் கவர்ந்து,
புன்னீர் ஓடையின் மன்கொழு கெழுமி
புலான்மணங் காய்ந்து பொய்நரி திரடாம்
குருதியின் அளைந்து கூஉய்ந் திடைவாய்
மருவிய கொள்ளி யவிந்திடப் பருகி
கொடுமையின் ஓடி கனன்றெழுந் தார்த்து
கழுகான் கிழிகுநற் கலந்து கழுதையார்
நடித்திடு மரங்காய் படுமென் புதரையின்
கொடும்புள் சிறகரை விருத்திட குணன்றான்
ஆரொளி படாஅது ஆரிருள் படர்தரூஉம்
கொலைக்கள மீதைக் காண்டனை நண்ப!

சங்கசூடன்.—யாண்டதைக் காணு திருத்தலாகுமா?

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

வியாஸ விதானம்

Essay writing

IV. ஆராய்ச்சி வியாஸங்கள்

REFLECTIVE ESSAYS

7. தத்கால விஷயங்கள்: போட்டி.

Modern Subjects.—Competition.

குறிப்பு:—ஸ்வரூபம்—உதாரணங்கள் - எல்லை-உபயோகங்கள் கெடுதிகள்—முடிவு: தற்கால நிலைமை.

ஒரே விஷயத்தை அநேகர் செய்யப்புகுமிடத்தில் செய்யும்வகை அடையும் பயன் இவைகளில் ஒருவரை ஒருவர் மிஞ்சிவிட வேண்டும் என்று உண்டாகும் மனக்கிளர்ச்சிக்குப் போட்டி என்று பெயர். ஒரே வகுப்பில் படிக்கும் பிள்ளைகள் பாடம்படித்து பரீக்ஷையில் அதிக சிறப்புப் பெறவேண்டும், முதன்மையாக விருக்கவெண்டும் என்று எண்ணுவது போட்டியேயாம். தொழிலாளிகள் இருவர் தாம் செய்யும் வஸ்துக்களை விலைப்படுத்தி சிறந்த லாபம் அடையவேண்டும் என்று முயலுவதும் இதுவே. அநேகர் சேர்ந்து ஒரே வேலையில் முயன்றால்தான் அந்த வேலை ஸம்பந்தமாக போட்டி என்ற மனோநிலை எற்படும். ஒரு தொழிலில் ஒருவன் தனிமையாக விருப்பானுகில் இந்த மனோநிலை உண்டாவதற்கு இடமே இல்லை. இந்நிலை உண்டாகாவிடில் தொழில்செய்பவனுக்கு அதை நன்றாக முடிப்பதற்கு வேண்டிய உத்ஸாஹமில்லாமல் போக ஒருவாறு வேலை விஷயத்தில் சோம்பேரியாகி விடுவான்.

இந்தப்போட்டிக்கு எல்லையுண்டு. அது தாண்டி விட்டால் இது கொடிய குணமாகிவிடும். போட்டிபோட்டு ஒருவரை ஒருவர் விடாமுயற்சியால் மிஞ்ச எண்ணும் வரையில் இது நல்லதே. அவ்வாறின்றி அதர்ம மார்க்கங்களில் தொழிற்பட்டு ஒருவனை மிஞ்ச மற்றவன் முயன்றால் இது வீண் மனச்சஞ்சலம் கொடிய ஆபத்து முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகிய பொறாமையாகிவிடும். படிப்பு விஷயத்தில் நோக்கில்போட்டி போடுபவரில் ஒருவன் தன் சிறப்பை வெளிப்படுத்தாது மற்றவன் துர்குணங்கள் முதலியவைகளை வெளிப்படுத்தி அவதூறு பேசி உபாத்தி

யாயர்களுக்கு அவனிடம் வெறுப்புவரும்படியும், முகஸ்துதியால் தன்னிடம் ஒரு விருப்பு வரும்படியும் செய்து, பரீக்ஷை வினாக்களை ரஹஸ்யமாய் உணர முயற்சிப்பது, மற்றவனை அடித்து பரீக்ஷைக்கு வரவொட்டாது செய்வது அல்லது அவன்மேல் அடாப் பழி சுமத்துவது, இவ்வாறு பல விதங்களால் அவனை தன்னை மிஞ்சவொட்டாது அடிப்பதுஆகிய இவைகள் எல்லாம் போட்டி,பொறாமை யாகுங்கால்ஏற்படும்விபரீதங்கள். இதில் இவ்வாறு செய்பவன் தனது சிறப்பை நியாயவழியில் காட்டி மற்றவனை மிஞ்சவில்லை. அநியாய வழியில் மற்றவன் தன்னை மிஞ்சாது தடுத்துவிடுகிறான். ஆகவே இதைப் போட்டி என்றே கூற இடமில்லை. ஆயினும் போட்டிபோடுபவர்கள் சற்று அஜாக்கிரதையாக விருந்தால் இந்தக் கொடிய நிலைக்காளாவராதலால் இதை எல்லை மீறிய போட்டி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது போலவேதான் வியாபாரத்திலும் ஒருவன் தன் சரக்குச் சிறப்பால் மற்றொருவனை மிஞ்சாது, வீண்பொய் விளம்பரம், பிறன் சரக்கை இகழ்ந்து பேசுதல் இவைகளால் தன் சரக்கை செலவிடுதல் மிதமீறிய போட்டியேயாகும்; இதனால் இரண்டுதிறத்தாருக்கும் மனஸ்தாபம் உண்டாகி சண்டை சச்சரவுகள் நேரும்.

இனிப் போட்டியிலிருந்து வரக்கூடிய நன்மைகளைப்பற்றி ஆராய்வோம். முன்னரே ஒரே வேலையில் முனையும் பலருக்கு வேலையைத் தம்மால் இயன்றமட்டும் உண்மையாக முழுதும் பாடுபட்டு நன்கு முடிக்கவேண்டும் என்று பெரு உத்ஸாஹத்தை உண்டாக்கும் என்று கூறிப் போட்டியால் ஏற்படக்கூடிய சிறப்பை ஒருவாறு குறிப்பித்தோம். வஸ்துக்கள் உண்டாக்கி வியாபாரம் செய்யும் விஷயங்களில் இந்தப்போட்டியால் மிகுந்த நன்மை உண்டு. சிலர் நாற்காலி வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். ஒருவரை ஒருவர் மிஞ்சிவிட வேண்டும் என்று நேர்மையாகப் பாடுபட்டால் விதம் விதமான நாற்காலிகள் உண்டாக்கும்படி நேரும். இந்தப் போட்டியால் ஜனங்களுக்கு மிகுந்த உபயோகமான சிறந்த நாற்காலிகள் ஸரஸமான விலைக்குக்கிடைக்கும். நாற்காலி செய்வதில் மிகுந்த தேர்ச்சி ஸாவதானமாக உண்டாகிவிடும். ஸகல ஸுகங்களும் கொடுக்கவல்ல நாற்காலிகள் ஏற்பட்டுவிடும். இதுபோல எல்லாக் கைத்தொழில்களிலும் வஸ்துக்கள் மிக சிறப்புள்ளவைகளாக ஏற்படும். அதாவது கைத்தொழில் இந்தப் போட்டியால் மிகுந்த தேர்ச்சியடையும். வியாபாரம் ஓங்கும். இதுவன்றி ஒருவனே ஒருதொழிலைச் செய்வதென்று இருந்துவிட்டால், அத்தொழில் தேர்ச்சி அடைந்து ஓங்க அவன் தன் இறுமாப்பால் இடங்கொடான். ப்ரகிருதி தத்வசாஸ்திரிகளுக்கிடையில் இப்போட்டி இருந்து தொழிற்பட்டதால்தான் இக்காலத்தில் யந்திரவிசேஷங்கள், சீர்திருத்தங்கள், ஸுகங்கள், புதியவிஷயங்கள் கண்டுபிடித்தல் முதலியன ஏற்பட்டு மனிதனுக்கு ப்ரகிருதியை அடக்கியாளும் தன்மை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

இனி இப்போட்டியினால் ஏற்படக்கூடிய கெடுதிகளை எடுத்துப் பார்ப்போம். போட்டியின் எல்லையைப்பற்றி கூறினவிடத்தே பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கிடையில் போட்டி இவ்வாறு பொறாமையாக மாறி கொடுந்தொழிலுக்கும் அநீதிகளுக்கும் காரணமாகும் என்பதை விளக்கியாகி விட்டது. வியாபாரத்திலும் கைத்தொழிலிலும் இவ்வாறு ஆகிவிடும் என்பதை இங்கு எடுத்துக்காட்டுவோம். இருவர் போட்டிமேல் பால் வியாபாரம் செய்யத்தொடங்கினால் முதலில் தம் சரக்கில் நம்பிக்கைவரவும் பிறர் மற்றவர்களதைத் தள்ளித் தமதை வாங்கவும் முதலில்நல்ல பாலாகக்கொடுப்பார்கள். பின்னர் வர வர அதிகத்தண்ணீர் சேர்த்து நல்லபால் என்று கொடுக்கத்தொடங்கி விடுவார்கள். இம்மாதிரியே போட்டியில் வியாபாரம் செய்யப்படும் நெய்யில் அநேகக்கலப்பு இருக்கின்றன என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயந்தான். ஆகவே போட்டியதிகமாக ஆதியில் குறைந்த விலைக்கு நல்ல வஸ்துக்கள் கிடைத்தபோதிலும் என்றும் இவ்வாறிருக்குமா? வியாபாரிக்கு எத்தனைநாள்தான் நல்லவஸ்துக்களை மிகக்குறைந்த விலைக்கு விற்றுவரமுடியும்? வரவர அவன் பார்வைக்குப் பகட்டாயும், உண்மையில் உபயோகமற்றதாயும் உள்ளவஸ்துக்களைக் கொடுத்து வருவான். ஆகவே மிதமிஞ்சிய போட்டியால் கெட்ட பதார்த்தங்கள் அதிகமாகி ஜனங்களுக்கு நாளடைவில் கெடுதி, சஞ்சலம் முதலிய கஷ்டங்களை உண்டாக்கும்.

'அளவிற்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சாகும்' என்ற பழமொழி இந்தப் போட்டியின்

விஷயத்தில் மிகப் பொருந்தும். ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்டு நிற்கும் போட்டியால், தேர்ச்சி, உத்ஸாஹம், பொது ஜன நன்மை முதலியவைகள் ஏற்பட, அதுவே அளவிற்கு மிஞ்சிவிட்டால் பெருங்கேடு விளைப்பதாகின்றது. பள்ளிக்கூடம் படிப்பு முதலிய விஷயங்களில் இது அதிகக்கேடு விளைவிக்கும் அளவை அடைவதில்லை. வியாபாரத்தில்தான் இது தக்காலத்தில் ஏராளமாக அளவிற்கு மிஞ்சி ஏற்பட்டுவிட்டது. இக்காலத்திய வியாபாரத்தில் அளவிற்கு மிஞ்சிய போட்டியே அதிகம். இதனால் வரக்கூடிய கேடுகளைத் தடுக்க நாடாள்வோர் எவ்வளவோ பாடுபட்டு சட்டங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். என்ன செய்தென்ன? வியாபார சிறப்பு, இந்திரிய ஸுகம், வரம்புகிடந்த போட்டி ஆகிய இவைகளே நோக்கமாகி, ஆஸ்திக்கியம், பக்தி, நேர்மை, முதலிய ஆத்ம குணங்கள் இருந்த விடந்தெரியாமல் பறந்தோடிப்போன இக்காலத்தில் வெறும் ராஜ சட்டங்கள் மனிதர்களைப் புனிதர்களாக்குமா? பின்னர் கூறிய நற்குணங்களிருந்தால் இக்காலத்தில் தரிக்கவே முடியாது என்று கூறி முற்கூறியவைகளை வாழ்க்கை நோக்கமாகக் கொண்டு பின்னதை நன்கு மதிப்பவர்களை ஒரு துரும்பாகக் கூட மதியாத இக்காலத்தில் சித்த ஸமாதானத்தாலும் தர்மத்தாலும் ஏற்படக்கூடிய ஸுகம் எப்படிவரும்? இவ்வாறு பெரும் போட்டிபோட்டு மனச்சஞ்சலப்பட்டு வாழ்க்கை பெரும்பாரமாகிவிட இக்காலத்தவர் முடிவில் தற்கொலை புரிந்துகொண்டு இறக்கும்படி வரும்போல்தான் இருக்கிறது. இத்தகையான முடிவான நிலைக்கு வந்துமாண்ட பெரியோர் இக்காலத்தில் அநேகராகிவிட்டனர். காலகதிக்குத் தகுந்தபடி, நம் நாட்டவர்கள் திருந்தவேண்டுமாயினும் இவ்வரம்பு கடந்த போட்டிக்கு இடங்கொடாது நமது சாஸ்திர ஒழுங்கிற்கு போட்டியை உட்படும்படி செய்து செழிக்க முயலவேண்டும்.

இம்மாதிரியே விவரிக்கக்கூடிய வியாஸ விஷயங்கள்

1. பள்ளிக்கூட விளையாட்டுக்கள்
2. யாத்திரையும் மனோநிலையும்
3. யந்திரங்களும் மனோநிலையும்
4. வரி வாங்குதல்
5. சரித்திரங்களின் உபயோகம்
6. புத்தகங்கள்
7. அச்சும் மனோநிலையும்
8. பெரியோர் சரிதையின் உபயோகம்
9. அனுஷ்டானத்தின் சிறப்பு
10. ஜாதியார்கள் ஓங்குவதும் இறங்குவதும்

போதக்குறிப்புக்கள் :

1. ஸ்வரூபம் : உதாரணங்கள்
2. எல்லை
3. உபயோகம்
4. கெடுதல்
5. முடிவு : தற்கால நிலை.

மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம்
Translation Models

Colour of the moon in an eclipse :—If the Earth were simply a solid globe, then no light whatever could penetrate into the Earth's shadow, and the Moon in a total eclipse would always be quite invisible. The Earth is, however, as we know, surrounded by a vast atmosphere, and this has the effect of bending the rays which strike obliquely upon it and making some of them enter into the dark part of the shadow, which is accordingly not absolutely dark. In their passage through the atmosphere these rays become tinged to some extent with a reddish colour, and the effect is that the Moon in a total eclipse is not wholly lost to sight, but can generally be seen shining with a dull copper coloured light.

க்ருஹணகாலத்தில் சந்திரன் வர்ணத்தின் விஷயம்

பூமிகெட்டியான கோளமாத்திரமாக இருந்துவிட்டால், அதன் நிழலுள் கொஞ்ச வெளிச்சமேனும் ஊடுருவிச் செல்லாது: சந்திரனும் முழு க்ருஹணத்திலெல்லாம் முற்றிலும் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் இருந்துவிடும். பூமியே பரந்த வாயுமண்டலத்தால் சூழப்பட்டுள்ளது என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். சாய்வாய் இதன் மேல் வந்து தாக்கும் ஒளிபாகங்களை வளைத்து பூமி நிழலின் இருண்ட பாகத்துள் செலுத்தும் சக்தி இந்த வாயுமண்டலத்திற்கு உண்டு. ஆகலால் நிழலின் இருண்டபாகம் முற்றிலும் இருண்டதாகவில்லை. வாயுமண்டலத்துள் ஊடுருவிச் செல்லுங்கால் இந்த ஒளிபாகங்கள் ஒருவிதமாக மட்டச்சிவப்பு வர்ணம் பெறுகின்றன.

இதனால் முழு க்ரஹணத்தில் சந்திரன் முற்றிலும் மறைந்துவிடாது மங்கித்தாம்பிர வர்ணத்துடன் ப்ரகாசிப்பதை நாம் காணலாம்.

A Great Superstition :—It is a superstition to suppose that superstitions are confined only to un-educated people. These, however, do not seem peculiar to age or sex. The educated have their own superstition, which by the very fact of their being more suffle than those of ordinary men, are more dangerous and injurious to progress. To fear a certain evil because one's left eye throbs or expect guests in the house because the crow caws in the courtyard, or the fire hissee in the oven, is no doubt superstitious, for obviously the optic nerve, the crow and the kitchen fire have no right to be ranked as prophets. But it is none the less superstitious to think that the study of Vedanta would rob man of everything natural and interesting by making him a living corpse absolutely dead to the world ; this is the superstition of the cultured man.

ஒருபெரிய மூடநம்பிக்கை

கல்லாதார்க்கு மாத்திரமே மூடநம்பிக்கைகள் உள்ளது என்று கருதுவதே ஒரு மூடநம்பிக்கையாகும். இவைகள் வயது, பால் இவைகளுக்கே சிறப்பாய் உள்ளவைகளாகக் காணப்படவில்லை. தமக்கு ஏற்ற மூடநம்பிக்கைகள் கற்றோரிடத்தும் காணப்படுகின்றன. இவைகள் அதிஸூக்ஷ்மமாக விருப்பதால் இவைகள் அபாயகரமாயும் மேல் அபிவிருத்திக்கு முற்றிலும் விரோதமாயும் இருக்கின்றன. இடது கண் துடிப்பதால் கேடுவருமென்று அஞ்சுவதும், முற்றத்தில் காக்கை கத்துவதாலும், அடுப்பது சீறுவதாலும், விருந்தினர்கள் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதும் மூடநம்பிக்கைகள் என்பதில் ஐயமே இல்லை. கண்நரம்பு, காக்கை, அடுப்பு நெருப்பு இவைகளை குறி கூறுவனவாக மதிக்கத்தகுந்த முகாந்திரங்கள் இல்லை என்பதே இவ்வாறு கருதுவதற்குத் தகுந்த காரணம். ஆனால் வேதாந்தம் படிப்பது மனிதனிடம் இயற்கையாகவும், இனிமையாகவும் உள்ள மனோநிலைகளைக் கொள்ளைகொண்டு அவனை நெட்டுயிர் போடுற்ற பிணமாக்கி உலகப்ரக்ஞையே இல்லாமல் அடித்துவிடும் என்று கருதுவது. முற்கூறியவைகளை விடக் குறைந்த மூடநம்பிக்கை இல்லை. இது தான் கற்றுத்தேர்ந்த கனவான்கள் மூடநம்பிக்கை.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDRENS' PAGES

உண்மை உயர்வு அல்லது வாஸுதேவ சாஸ்திரி

TRUE GREATNESS OR VASUDEVA SASTRI

சத்தியின் வலியான் சூழ்ந்து தாணியை வஞ்சித் தின்ப
நித்திய மடைந்து மாய நெறியுறீஇ விடயா னந்த
மித்தையி னுழலுஞ் சித்தர் வீழ்வழி ஜாலர் மற்றச்
சித்திகள் மயக்க தன்றி தேர்ந்தவீ டளித்த துண்டோ?

அத்யாயம் 12.

அத்புதம் ஆபத்தானது.

வாஸுதேவ சாஸ்திரியும் அன்னம்மாளும் திண்டுக்கல்லிலிருந்து திரும்பிவிட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு ஸீதாலக்ஷ்மியும், ருக்மணியும் அவர் மாப்பிள்ளையின் அகால மரணத்தைப் பற்றி துக்கம் விசாரிக்க வந்து விட்டார்கள். இவர்களைக் கண்டதும் அன்னம்மாள் வேதாந்த கண்டன ப்ரஸங்கம் தொடங்கிவிட்டாள். வேதாந்தத்தால்தான் தனக்கு இப்போராபத்து வந்தது என்பது அவள் துணிபு. இம்மாதிரி பீடிகை போட்டுக்கொண்டு கடலோசை போன்ற பேரிரைச்சலுடன் கதறி அழத் தொடங்கிவிட்டாள். வெகுதூரத்திலிருந்தவர்கள்கூட இப்பேரிரைச்சலைக்கேட்டு பயந்துவிட்டனர். இந்த ஸமயத்தில் கோயில்யானைகூட வெருண்டு நோக்கியதாம், ஆனால் இதுண்மைதான் என்று என்னால் உறுதியாகக்கூறமுடியாது. இதுஉண்மையோ இல்லையோ, ப்ரபஞ்ச காரணமாகிய மாயை பெண்ணாதலால் தன் இனத்தாருக்குப் பலவிதகுரல் விசேஷங்களை அளித்திருக்கிறாள் ஆயினும், அவர்கள் எல்லோரும் கண்டு வியக்கும்படியாக விருந்தது அன்று அன்னம்மாள் காட்டிய வாய் வரிசைகள்.

இவள் உண்டாக்கிய போருவி முழக்கம் அமர்ந்ததும் ஸீதாலக்ஷ்மியும் அவள் பெண்ணும் வாஸுதேவசாஸ்திரியிடம் துக்கம்விசாரிக்க வந்துசேர்ந்தார்கள். இதுகாறும் அவர் அன்னம்மாளையே கண்கொட்டாது பார்த்தவண்ணமாகவே இருந்தார். இதுவரை இம்மாதிரிய நாடகம் கண்டிராததனால் அவருக்குக்கூட அன்று நடந்த நடபடல் அத்யாச்சர்யத்தைவிளைத்தது. உடனே ஸீதாலக்ஷ்மியை நோக்கி, "என் நாயகி ஓர் அவதாரம் என்பதற்கு என்ன ஸந்தேகம். 'எங்கெங்கு எங்கெந்தச்சக்தி அதிகமாக விசேஷித்துக்காணப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் நானிருக்கிறேன் என்று

மதி' என்ற கிருஷ்ண பரமாத்மா கூறவில்லையா'' என்று வியந்து கூறினர்.

வழக்கப்படி துக்கம் விசாரித்து முடிந்ததும், கிருஷ்ணன் மரணகதையைவிஸ்தாரமாகக் கூறி, பின்னர் தம் பெண் மனோநிலையை வெளிப்படுத்தி முடிவில், 'உலகத்தில் நடப்பவைகள் எல்லாம் முடிவில் நமது நன்மைக்காகவே நடந்தேறுகின்றன. இந்த ஆபத்து லக்ஷ்மிக்கு இப்பொழுது வந்திருப்பதை நோக்கினால் இது அவள் அபிவிருத்திக்கு அவசியமாகவே இருத்தல் வேண்டும். இம்மாதிரி சோதனைகளில் பட்டுத் தேறித்தான் நமக்குப் பூர்ணத்வம் ஸித்திக்கவேண்டும். இந்த சோதனை ஒருவேளை லக்ஷ்மிக்குக் கடவுளை அணுக ஸஹாயம் செய்யலாம். நமக்கு என்ன தெரியும். உலக விஷயங்கள் என்ன ஒழுங்கில் நடைபெறுகின்றனவோ அதன் ஒழுங்கு அவருக்கே தெரியும்.' என்று கூறி பூர்ணம் செய்தார். உடனே ருக்மணி ஸித்த புருஷர் விஷயமான ப்ரஸ்தாபத்தை எடுத்துக் கூறி அவர் செய்துள்ள அத்புதங்களை வர்ணித்து விட்டு, 'இப்பொழுது வந்திருக்கிறவர் உண்மையான ஸித்தரா என்ன? உமக்கு என்ன அபிப்ராயம்' என்று கேட்டு முடித்தாள். வாஸுதேவ சாஸ்திரி கொஞ்ச நாழிகை யோசித்து விட்டு 'எல்லாம் இன்னும் இரண்டொரு நாளில் தெரியும், இடையில் உன் கணவனை எவ்வழிகளிலும் திருப்தி செய், இரவு பத்து மணிக்கு மேல் அவனை விட்டுப் பிரியாதே! எப்பொழுதும் அவனருகேயே இரு' என்று எச்சரிக்கை செய்தார்.

'ஏன் இப்படிக் கூறுகிறீர்' என்று கேட்க வாயெடுத்தாள் ஸீதாலக்ஷ்மி. அப்பொழுது 'வாஸு! வாஸு!!' என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த அவஸரத்துடன் வீட்டுள் புகுந்து விட்டார் திவான் பஹதூர் நாராயணய்யர் அவர்கள். இவர் வந்ததும் மரியாதைக்காக எல்லோரும் எழுந்துவிட்டனர். தன் பெண் சாதியையும் பெண்ணையும் கண்டு 'நீங்கள் இங்கேயா இருக்கிறீர்கள்! வேதாந்தம் பேசுகிறீர்களோ? வாஸுதேவா! எவ்வளவு பெரிய ஸித்த புருஷர்!! அவர் நமது வீட்டுக்கு வரத்தக்க பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அவர் ஸந்நிதான விசேஷத்தால் நமது வீடு எவ்வளவு சிறப்புற்று விளங்குகிறது. அஷ்ட லக்ஷ்மிகளும் ஆனந்தத் தாண்டவமாடுகின்றார்கள். மறந்து விட்டேனே! பாவம் உன் மாப்பிள்ளை போய் விட்டாற்போ லிருக்கிறது! நிரம்ப நல்லவன். என் வீட்டிற்கு வந்து மஹாத்மாவை தரிசியேன். வா போவோம் நல்ல காலம்தான், நீ வந்து விட்டாயே. நேற்றே போகவேண்டுமென்றுஸித்தர் கூறினர். ஒருவாரம் அல்லது பத்துநாள் இங்கே தங்கியிருக்க வேண்டும் என்று நான் வேண்ட அவர் இணங்கிவிட்டார். உனக்கு ஏற்கனவே வேதாந்த விஷயம் கொஞ்சம் தெரியுமாதலால் அவரிட மிருந்து நீ ஏராளமாகக் கற்றுக்கொள்ளலாம். போகலாம் வா' என்று கூறி கையை பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டு விட்டார். வாஸுதேவ சாஸ்திரிக்குப் போகமனமேயில்லை. நாராயண அய்யர் இவர் மறுமொழியைக் கேட்காது இழுத்துப் போனதால் திரும்பமாட்டாது போகத் தலைப்பட்டார்.

இங்கு இப்படிஇருக்க நாராயணஅய்யர் வீட்டு ஸங்கதியை விஸ்தரிக்கப் புகுவோம். ஸித்தரைக் கண்டதும் குருவாக மதித்துவிட்ட ஸ்ரீநிவாஸன் அவரைத் தனிமையாகக் கண்டு கலந்து பேச ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டு ஆவலுடனிருந்தான். ஒரு சித்து விளையாட்டு முடிந்ததும் அவரே இவனைக் கூப்பிட்டார். இது கடவுள் கிருபை என்று மதித்து ஆனந்த பரவசனாய் ஸ்ரீனிவாஸன் உள்ளே புகுந்தான். அறையில் வெள்ளிப்பாத்திரங்களாவது தங்கவிக்கிரஹங்களாவது காணப்படவில்லை. யோகி ஒருநாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்தார். ஸ்ரீனிவாஸன் உள்ளே புகுந்ததும் மும்முறை அடிபணிந்து, அவரை நோக்கிக் கண்ணும் கண்ணீருமாக, 'ஓ ப்ரபோ! தங்களைத் தனிமையாகக்காண இதுவரையில் வேளையை எதிர்பார்த்திருந்தேன். உங்கள் யோகஸித்தியால் இதற்குள் என் உள்ளத்தில் ஊறும் எண்ணங்கள் எல்லாம் தாங்கள் உணர்ந்திருக்கலாம். குருமூர்த்தி! ஸம்ஸார தாபத்திலிருந்து என்னை விடுவித்து, உண்மை அறிவைப் புகட்டிவிடும். எனக்கு வேறொரு விருப்பமும் இல்லை, நாதா! ஸித்திகள் கூடஎன்மனதைக் கவரவில்லை' என்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டான்.

யோகி.—வயதிற் சிறியவனாயினும் ஆத்ம ஞானம் பெற எவ்வளவு தகுந்தவனாகி யிருக்கிறாய்! அதனால்தான், குழந்தாய்! நானே வலிய